

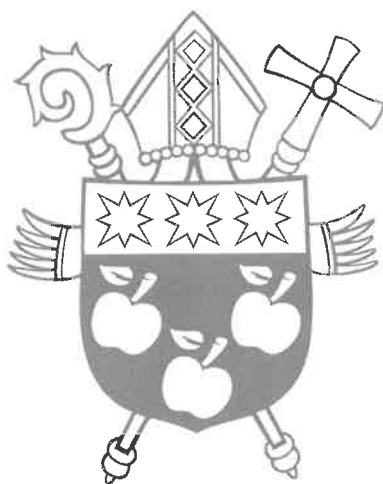
DIECÉZNÍ ČASOPIS

PRO KŘEŠŤANSKÉ SPOLEČENSTVÍ

setkávání

6

červen
2011
ročník
XXI.

Drazí rodiče, neustále se snažte učit své děti modlit se a modlete se spolu s nimi; přiveďte je ke svátostem, zvláště k eucharistii. (...) Uvedte je do života církve, nemějte strach jim v důvěrném rodinném prostředí číst Písmo svaté, osvěcovat rodinný život světlem víry a chválit Boha jako

Otce. (...) Drahé rodiny, radujte se z otcovství i mateřství! Otevřenost vůči životu je znamením otevřenosti budoucnosti, důvěry v budoucnost, stejně tak jako úcta k přirozené mravnosti člověka osvobozuje, a nikoli umrtvuje!

(Z homilie Benedikta XVI., kterou pronesl při mši sv. během své návštěvy Chorvatska.)

Českobudějovický „hlavní kostel“ před opravou

Katedrála sv. Mikuláše, České Budějovice

Českobudějovická farnost u svatého Mikuláše má tu výsadu, že její farní chrám je současně i katedrálím chrámem; to činí v diecézi tuto farnost zcela ojedinělou a specifickou. Navíc, katedrálím chrám sv. Mikuláše je jediným v Budějovicích a snad i v celé diecézi, jehož dveře zůstávají otevřené pro všechny lidi bez rozdílu, a to každodenně po celý rok. Má to přirozeně svá úskalí, avšak každý, kdo přichází do Budějovic odkudkoliv a může se zastavit v katedrále, aby se ztišil, pomodlil a poklonil se Pánu, oceňuje takovou možnost. Vždyť kde u nás je možné nechat kostel takto otevřený... avšak mýlil by se, kdo by i poněkud ironicky podotkl, že tam není co ukrást.

Skutečností zůstává, že jako „hlava a matka všech kostelů v diecézi“, jako chrám otevřený pro všechny, vyžaduje i zvláštní péči jak ze strany biskupa (jehož katedra je tam umístěna), tak i ze strany faráře. Nebylo žádného biskupa v dějinách českobudějovické diecéze, kterému by neležela na srdci starost o tento chrám a tak to lze říci i o všech kněžích, jimž byla kdy svěřena správa této katedrálím farnosti, což platilo i v době totality.

Je tomu právě čtyřicet let, co katedrála sv. Mikuláše prošla rozsáhlou a naprosto zásadní rekonstrukcí celého interiéru. V duchu koncilních dokumentů se tehdy přistoupilo k odvážné realizaci úprav liturgického prostoru uvnitř katedrály, ale jak se zdá s odstupem doby, nešlo vždy o ta nejšťastnější řešení a rozhodnutí. Jistě bychom se mohli pochlubit tím, že jsme byli jedni z prvních, kdo kdy udělal tak zásadní krok, ale určitá unáhlenost, daná i politickou situací, je ve výsledku zcela zřejmá.

Nejde v žádném případě o kritiku toho, co se udělalo v minulosti s vypětím mnoha sil, ale jestliže po čtyřiceti letech uvažujeme zcela logicky o výmalbě interiéru katedrály, pak je třeba myslet i na „doladění“ liturgického prostoru a „dotažení“ základní myšlenky jak byla načrtnuta koncem 60. let. Bylo by však nezodpovědné, kdyby zůstalo stranou např. podlahové vytápění, jehož životnost je překročena. Tak se ovšem začíná postupně jevit úkol se stále jasnějšími obrysy, který se stává pro všechny - nejen pro diecézního biskupa a faráře katedrálím farnosti - i velkou a mimořádnou výzvou.

Biskupství českobudějovické proto vyhlásilo uzavřenou architektonickou soutěž na úpravu liturgického prostoru a podle vítězného návrhu by se mělo následně postupovat. Již koncem února byla rovněž zveřejněna informace o tom, že se Děkanství u sv. Mikuláše již podařilo získat smluvně uzavřený příslib na účelově vázanou dotaci z fondů Evropské unie (Regionální operační program - ROP), tedy na opravu interiéru katedrály, což je na jedné straně velkou radostí pro děkana farnosti, ale na straně druhé i jeho velkou starostí a obavou. Finanční rozpočet plánovaných prací (nová kompletní elektroinstalace, podlahové vytápění, úprava liturgického prostoru, výmalba a částečná rekonstrukce přízemních prostor děkanství) je totiž necelých 25 mil. Kč, a přestože je z větší části pokryt zmíněnou dotací, bude zapotřebí spolupodílet se částkou téměř 4 mil. Kč.

Pokud se bude vše zdárně odvíjet podle plánu, pak by se dveře katedrály měly uzavřít v závěru velikonoční doby, takže Slavnost Seslání Ducha svatého by měla být slavena již v klášterním kostele Obětování Panny Marie na Piaristickém náměstí, kde celé generace našich předků vzývali Matku Boží jako „Ochránkyni města“. Vnímáme-li katedrálím chrám sv. Mikuláše jako „Hlavu a Matku všech kostelů“ v našem městě i celé diecézi, pak klášterní kostel Obětování Panny Marie, lze chápat jako „Srdce celé naší farnosti“. Je krásný nejen po stránce architektonické, ale především dýchá silnou duchovní atmosférou. Tento kostel by tedy měl sloužit během dvouletého období oprav katedrály jako hlavní kostel farnosti i celé diecéze.

Jistě je přáním všech, aby se během následujících dvou let podařilo realizovat opravu katedrály tak, aby se skutečně stala nejen chloubou města a celé diecéze, ale kdokoli do ní jednou vstoupí, aby ji také vnímal jako odlesk krásy a vznešenosti Boží. Předpokladem ovšem je i vzájemná spolupráce a to nejen farníků, ale i všech diecézánů, prostě všech lidí dobré vůle. Kdokoli bude mít zájem o bližší informace, nechť se obrátí přímo na děkana katedrálím farnosti. Bude zapotřebí vzájemného pochopení, dobré vůle a ochoty k velkorysé štědrosti, čemuž učí patron katedrály - svatý Mikuláš. Již nyní patří poděkování všem, kdo se budou podílet na tom, aby se toto dílo zdařilo, ať již půjde o finanční podporu, hledání dalších dárců a sponzorů či jakoukoliv další pomoc.

Svatý Mikuláš kež všem dobrodincům katedrály vyprosí od Boha štědou duchovní odměnu a Panna Maria - „Ochránkyně města“ - kež stále mateřsky bdí nad jejich i naší duchovní cestou a nad naším společným snažením!

*P. Dr. Zdeněk Mareš, Th.D.
děkan katedrálím farnosti a městský vikář*

OBSAH

Ježíšova oběť na kříži a dar Ducha	3
Z BISKUPSKÝCH DIÁŘŮ	3
Vydaly se po stopách P. Gabriela	4
K nedožitým devadesátinám P. M. Vícha	5
Domácí hospic Jordán v Táboře	5
Oblátská pouť	6
Českobudějovickou katedrálu čeká dvouletá rekonstrukce	6
Vzpomínky na Mons. Vladimíra Vyhličky	7
Noc kostelů na Klokotech	8
Boží Tělo ve Veselí n. Lužnicí	8
Pouť v Drahově	8
DIECÉZNÍ CHARITA INFORMUJE	
Pomoc pro Dům sv. Františka ve Veselí n. L. ...	9
Pocta Panně Marii	9
Den dětí v Diecézi charitě	10
DIECÉZNÍ CENTRUM PRO RODINU	
Víkendové setkání rodin	10
Být seniorům nablízku	11
Další krok na cestě k seniorům?	11
DIECÉZNÍ CENTRUM MLÁDEŽE	
Setkání Christ-Life v Pelhřimově	12
VAMOS!	12
Na skok do příštího roku	12
Připravujeme	12
DIECÉZNÍ KATECHETICKÉ STŘEDISKO	
9. celostátní misijní pouť Tábor a Klokoty	13
Ohlédnutí za poutí dětí do Hosína	14
POŠTOVNÍ SCHRÁNKA	
Jihočeské kostelíky	15
K četbě a studiu doporučujeme	17
PERSONALIA	17
Radio Proglas	18

Příští číslo
vyjde 18. 7. 2011.
Uzávěrka je 8. 7. 2011.

Měsíčník AKTUALITY - SETKÁNÍ

Vydává z pověření českobudějovického biskupství
Sdružení sv. Jana Neumanna v Č. Budějovicích.

Redakce, administrace a příjem inzerce:

Kanovnická 10, 370 01 České Budějovice,
tel./fax: 380 420 334, e-mail: setkani@bcb.cz

Řídí redakční rada - zodpovídá P. Adolf Pintř

Výkonná redaktorka: Mgr. Petra Lísková

DTP: Mgr. Helena Machulová

Tisk: Protisk, České Budějovice

Evidenční číslo MK ČR E 6603

Cena 15 Kč a poštovné.

ISSN 1212-8074

Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení
rukopisů a nezodpovídá za obsah inzerce.

JEŽÍŠOVA OBĚŤ NA KŘÍŽI A DAR DUCHA

Zpráva o Ježíšově smrti na kříži v Evangelii podle svatého Jana (*Jan 19, 30*) končí slovy, že Ježíš, který dovedl k dobrému konci dílo, které mu Otec dal vykonat (*Jan 17, 4*), vydechl Ducha (EDÓKEN PNEUMA). Tradiční exegeze, která vycházela z řeckého textu Janova evangelia, rozuměla tomuto místu nikoli v běžném smyslu Ježíšova posledního výdechu, ale vzhledem k záměru autora Janova evangelia náležitěji tak, jak čte Jeruzalémská bible, totiž že plodem Ježíšova kříže a zástupné smrti je vydechnutí a předzvěst darování Ducha svatého. Kristus celým svým životem a především také čistou obětí svého kříže v okamžiku své smrti vydává Ducha. Ve světle tohoto PARAKLÉTA, ducha Utěšitele (*Jan 16, 7*), budou učedníci uvedeni do celé pravdy (*Jan 16, 13*) a Ježíš v něm bude oslaven (*Jan 16, 14*).

O darech, které dává Duch svatý, hovoří především ve svých listech do Korintu svatý Pavel (srv. zejména *1 Kor 12*). Theologickou nauku o Duchu svatém pak rozpracovali do podoby dogmatické formulace zejména kappadočtí otcové. Svatý Basil Veliký věnoval Duchu svatému své monumentální dílo *De Spiritu sancto*, svatý Řehoř Nazíánský pak především svou pátou „theologickou řeč“, kterou pronesl v Konstantinopoli patrně v r. 380. Zde připravil stěžejní pneumatologická a trinitární rozhodnutí Konstantinopolského koncilu (381): pro vycházení Ducha svatého z Otce používá termín EKPOREUSIS, na rozdíl od věčného plození (GENNÉSIS) Syna a hovoří o soupodstatnosti (HOMOÚSIOS) Ducha svatého s ostatními osobami nejsvětější Trojice.

Mezi patristickými texty však vyniká, pokud jde o krásu vystižení působení Ducha svatého, zejména 16. katecheze svatého Cyrila Jeruzalémského, která přirovnává působení Ducha svatého k pramenům vody:

„Je pouze jeden Duch svatý, Utěšitel. [...] Duch svatý je tedy nejmocnější silou, čímsi božským a tajemným. Je totiž živoucí a duchovní (LOGIKON), posvěcuje všechny věci, které byly uskutečněny Bohem skrze Krista. On je ten, který osvětluje duše spravedlivých. To on působil v prorocích, to on působil v apoštolech Nového zákona. [...]“

Pijme z živé vody, která „vyvěrá k životu věčnému“ (*Jan 4, 14*). Pohled totiž, co říká: „Kdo ve mě věří, [...] podle slov Písma, [...] z jeho nitra potečou řeky živé vody“ (*Jan 7, 38*). Ne však řeky viditelné, které v běžném smyslu napájejí keř a strom, ale řeky, které přivádějí duše ke světu. A na jiném místě praví: „a voda, kterou mu dám, se v něm stane pramenem vody vyvěrající k věčnému životu“ (*Jan 4, 14*). Nový druh vody, živoucí a vyvěrající, vyvěrající pak pro ty, kdo jsou toho hodni.

A proč nazývá milost Ducha vodou? Protože díky vodě všechny věci existují. Protože voda dává růst bylinám i zvířatům. Protože voda dešťů sestupuje z nebe. Sestupuje sice v jedné podobě, působí však mnoha způsoby. Jen jeden pramen napájí celou zahradu (*Gn 2, 10*) a jeden a tentýž déšť sestupuje na celý svět. A přesto se v lilii stává bílým, červeným však v růži a purpurovým ve fialce a hyacintu, a jiným a pestrým v každém zvláštním druhu. [...]“

Je však jedné přirozenosti a nerozdílný sám od sebe. Déšť sám se totiž nemění, sestupuje další a další, ale přizpůsobuje se ustrojení každé věci, která ho přijímá, pro každou se stává tím, co je pro

Pokračování na 4. straně.

Z BISKUPSKÝCH DIÁŘŮ

14. 6.	(út)	České Budějovice, biskupství – Postgraduál – biskup Jiří
15. 6.	(st)	Praha – Přivítání kard. Justina Rigaliho – biskup Jiří
		Praha, katedrála sv. Víta – Mše sv. (18 hod.) – biskup Jiří
16.-17. 6.	(čt-pá)	Prachatice – Zasedání České biskupské konference – oba biskupové
		Lomec – Mše biskupů (18 hod.) – oba biskupové
18. 6.	(so)	Prachatice – Národní pouť k výročí sv. J. N. Neumanna – oba biskupové
19. 6.	(ne)	Křemešník – Pouť (10.30 hod.) – biskup Jiří
		České Budějovice, klášterní kostel – Mše sv. – biskup Pavel
20. 6.-1. 7.	(po-pá)	Lurdy, Fatima – Pouť – biskup Pavel
23. 6.	(čt)	České Budějovice, klášterní kostel – Slavnost Těla a Krve Páně (18 hod.) – biskup Jiří
25. 6.	(so)	České Budějovice, klášterní kostel – Kněžské svěcení (10 hod.) – biskup Jiří
26. 6.	(ne)	Pasov – 50. výročí kněžského svěcení biskupa W. Schramla – biskup Jiří
28. 6.	(út)	Prachatice – Vikariátní konference – biskup Jiří
29. 6.	(st)	České Budějovice, klášterní kostel – Školní mše sv. pro Biskupské gymnázium (10 hod.) – biskup Jiří
30. 6.	(čt)	České Budějovice, biskupství – Vikariátní konference vikariátu Č. Budějovice-venkov – biskup Jiří
1. 7.	(pá)	České Budějovice, kostel Srdce Páně – Slavnost Nejsv. Srdce Ježíšova (18 hod.) – biskup Jiří
3. 7.	(ne)	Pohnání, kostel sv. Prokopa – Poutní mše sv. (10 hod.) – biskup Pavel
4. 7.	(po)	Velehrad – Koncert lidí dobré vůle – oba biskupové
5. 7.	(út)	Velehrad – Slavnost sv. Cyrila a Metoděje – oba biskupové
6. 7.	(st)	Velehrad – Studijní den o Charitě – oba biskupové

Údaje jsou podle stavu v době uzávěrky, případné změny nejsou vyloučeny.

-pa-

Vydaly se po stopách P. Gabriela

Kongregaci Školských sester de Notre Dame založil v Čechách v roce 1853 zdánlivě nepatrný kaplan P. Gabriel Schneider v pošumavské vesničce Hyřšov. Nesmírně mu záleželo na výchově a vzdělávání dívek, budoucích matek. Proto chtěl sestry, učitelky, které by se tomuto dílu věnovaly. Hlavním domem nové kongregace se stal klášter v Horažďovicích. Počet členek rychle rostl, a přes mnohé obtíže zakládal P. Gabriel další domy sester. Jeho velkým zájmem bylo založit český učitelský ústav v Praze, což se mu podařilo. Počet sester rostl, ale síly P. Gabriela ubývaly. 15. února 1867 v Praze umírá. Byl pochován na Vyšehradě.

Sester přibývalo nejen v Čechách. Ve 20. století se kongregace rozšířila i na území Slovenska, Spojených států a Bavorska.

P. Gabriel Schneider s neochvějnou důvěrou v Boží prozřetelnost založil a budoval dílo vý-

chovy dívčí mládeže k Boží slávě. Toto dílo i dnes pokračuje. V České republice sestry žijí a slouží v Praze, Hradci Králové, Kardašově Řečici, Českých Budějovicích, v Horažďovicích a v Klatovech.

Křemže v Jižních Čechách je místem naroze-

ní tohoto kněze. 20. března 2012 bude přesně 200 let od jeho narození. Proto se uskutečnila 28. a 29. května 2011 dvoudenní pouť sester na místa spojená se životem P. Gabriela. V sobotu sestry navštívily kostel Panny Marie na Piaristickém náměstí v Českých Bu-

dějovicích, kde v sousedství bylo gymnázium, na kterém P. Gabriel studoval. Dále prošly okolo bývalého kněžského semináře a seminární kaple svaté Anny. České Budějovice bylo místo, kde P. Gabriel prožíval období své kněžské formace. Důležitá zastávka byla u sochy otce biskupa Jana Valeriána Jirsíka, neboť to byl on, kdo P. Gabrielovi poradil, aby založil novou větev kongregace sester de Notre Dame. K večeru putovaly sestry do Křemže k rodnému domu. Ve zdejší kostele slavily mši svatou s farníky a pak byly pozvány od pana starosty na radnici. Zde bylo připraveno malé a milé pohoštění. Také místní obyvatelé si nyní jistě více uvědomují, jak významného mají rodáka.

V neděli se sestry vydaly do Prahy na Vyšehrad. Po mši svaté navštívily hrob P. Gabriela. Nikdy nezapomenou na kněze, který s velkou odvahou a důvěrou v Boha pracoval na díle spásy. Vše konal pro slávu Boží. Sám často říkával: „Bohu buď chvála, sláva a čest po celou věčnost.“

Pouti se zúčastnilo na 80 sester, z toho asi 50 ze Slovenska a Bavorska. Radostná vděčnost za život a dílo P. Gabriela oživily nadšení sester pro poslání v jejich zasvěcení.

-šs-

Pokračování ze 3. strany.

ni vhodné. Tak také Duch svatý, který je jeden, jedné přirozenosti a nerozdílný, rozděluje každému svou milost podle toho, jak sám chce (*1 Kor 12, 11*). A tak jako suchý strom, kterému se dostalo vody, vyháší mladé výhonky, tak také duše obtížená hříchem, když se skrze pokání učinila způsobilou pro dar Ducha svatého, přináší ovoce spravedlnosti.“

Monika Recinová

Citováno podle: Cyril Jeruzalémský, *Catechesis XVI illuminandorum* 3; 11; 12, in: PG 33, 920; 932-934.

Místní sdružení
ČESKÉ KŘESŤANSKÉ AKADEMIE
v Českých Budějovicích

vás zve na přednášku

Mgr. Tomáše Krále
na téma

Sv. Cyril a Metoděj - život a dílo

Přednáška proběhne

ve středu 15. 6. 2011 od 17 hod.

v posluchárně č. 105 na TF JU,
(Kněžská 8, Č. Budějovice)

MALÁ POUŤ

k Neposkvrněnému srdci Panny Marie
na Klokotech

2. července 2011

P. Vlastimil Kadlec, OMI
mše sv. – 10 hod., beseda – 11 hod.,
poté modlitba zpívaných
Klokotských hodinek

Římskokatolická farnost Tábor-Klokoty
a obláti Panny Marie Neposkvrněné

K nedožitým devadesátinám P. Martina Vícha

Ač P. Martin Vích již třetím rokem odpočívá v hrobě kongregace bratří Nejsvětější svátosti, měl jsem před rokem několik dní intenzivní pocit, že jsem s ním právě mluvil. Nešlo o mystickou zkušenost, ale příčina byla, aspoň v první řadě, přirozeného řádu: Četl jsem bakalářskou práci své studentky Jany Kovandové, popisující poslední období Martinova života. Ačkoli studentka znala Martina pouze „od oltáře“, dokázala na základě svědectví pamětníků vytvořit plastický obraz posledních let tohoto Božího služebníka - tedy nejen zaznamenat události a činy, jichž bylo vzdor jeho vysokému věku i v tomto období mnoho (pastorace, skauting, společenské a kulturní aktivity, spolupráce se zařízením pro mladé narkomany, dokonce i ediční činnost v podobě vydání knížky básní jeho spoluvězně), ale také shromáždit charakteristická vyprávění, dokreslující Martinovu osobnost. Při shromažďování práce narážela, kromě jiných těžkostí, i na nechuť respondentů o tomto období života mluvit: „*Mluvme raději o slavnějších obdobích jeho života než o stáří*“.

Ale ke křesťanskému přístupu k životu by mělo patřit i to, že nepěstujeme kult mládí, síly a zdraví, a nevytěšujeme období stáří, slabosti a nemoci, tím méně smrt. Palma vítězství je podle Písem zaslíbena tomu, kdo vytrvá až do konce. A právě tak je zaslíbeno Božím služebníkům, že ještě ve stáří ponesou ovoce. To poslední - nesení ovoce ve stáří - je dokumentováno ve zmíněné bakalářské práci, to první je věcí Hospodí-

novou, ale pro nás platí ještě jeden biblický text, a sice, abychom si připomínali ty, kdo nás předešli ve víře, a mysleli na to, jak dovršili svůj život.

Dvanáctého června by se Martin Vích dožil devadesátky. Práce Jany Kovandové PROBLEMATIKA STÁŘÍ KNĚZE NA PŘÍKLA-

DU PÁTERA MARTINA VÍCHA je uložena v knihovně Teologické fakulty; ten, kdo má internetové připojení, může si její plný text i s ilustracemi stáhnout na <http://minas.jcu.cz>. Autorka v současnosti pracuje na rozboru Martinových kázání.

Jaroslav Vokoun

Domácí hospic „Jordán“ v Táboře

V úterý 10. 5. 2011 v 18 hod. se nás sešlo asi třicet, včetně kněží, v Emauzích v Klokotech na půvabné přednášce Bc. Marušky Sovadinové, ředitelky domácího hospice Jordán, o.p.s. Téma bylo o křehké věci, která se týká nás všech - bolest, nemoc, umírání i smrt jsou vcelku nevyhledávaná slova, říkáme tabu.

To, že vznikl v Táboře domácí hospic, který pracuje v okruhu až do 25 km okolo města a funguje 7 dní v týdnu, 24 hodin denně, je úžasný počin. Nejprve nám bylo vysvětleno, že název Jordán se netýká jenom naší hráze, ale přechodu řeky Jordán (obrazně) na druhou stranu, kde je jen čistota a světlo - biblický přechod.

Hospitium (útulek) byl znám již ve starověku a středověku, byly to jakési domy podél cest pro unavené či umírající pocestné. První hospic Anežky České u nás založila MUDr. Marie Svatošová v r. 1995 v Červeném Kostelci; k dnešnímu dni je v ČR 14 kamenných hospiciů.

Jedná se o velice důstojné služby, kdy už se člověk nemůže uzdravit. Zde nebude trpět a nebude na to sám. Úzce se zapojuje i jeho rodina. Je možno zapůjčit kompenzační pomůcky (polohovací postel, vozík, berle...). S láskou i respektem se podporuje lidská důstojnost. Výho-

dou domácí péče je fakt, že nemocný může být doma ve své posteli, mezi blízkými lidmi i zvířátky a rodina jej doprovází. Je to komplexní péče o nevyléčitelně nemocného i jeho rodinu a přátele. 75% z nás si přeje neumírat v ústavní péči, ale stejný počet z nás tam umírá. 3% lidí tráví poslední chvíle života v hospicové péči. Dochází i ke krásné komunikaci mezi všemi rodinnými příslušníky. Rodina se smíruje s odchodem svého blízkého v 5 rovinách: 1) Děkuji Ti. 2) Odpouštím Ti. 3) Prosím, odpusť mi. 4) Mám Tě rád. 5) Můžeš jít.

Nádherná je i pomoc pozůstalým. Je jim nabízena v případě potřeby psychologická pomoc. Jeden rok i déle si mohou chodit popovídat, dělají se i večery pro tyto lidi a je možno zapojit se do dobrovolnické činnosti.

Děkuji za tento milý podvečer, jen mi bylo líto, že jsem tuto službu nemohla dopřát své mamince a tatínkovi. Pokud vás zajímá cokoli o domácím hospici, zajděte si naproti Střelnici do bývalého armádního obchůdku a vše se dozvíte. Telefon 722 012 898, www.hospicjordan.cz. Můžete si tam koupit i knížky či drobné dárky, čímž podpoříte hospicovou péči.

S úctou a láskou Marie Berková

V sobotu 21. května zažily Klokoty oslavu několika významných výročí vztahujících se k oblátské komunitě, která jsme si připomněli v rámci Oblátské poutě - 150 let od úmrtí zakladatele kongregace OMI Evžena de Mazenod, 100 let od příchodu oblátů do českých zemí a 20 let obnovené činnosti oblátů v České republice. Pout' tak byla krásnou příležitostí k setkání se všemi otci obláty (z Pákistánu přijeli také P. Günther a P. J. Roy) a všech příznivců oblátů, kterých se sešlo početně – v silném zastoupení přijeli poutníci z Kroměříže, Plasů a v neposlední řadě od nás – z Tábořska.

Vlastní sobotní program začal meditativním růžencem pod vedením otce Vlastimila a následně pokračoval mší svatou. Hlavními celebranty této krásné a slavnostní mše byli o. Günther a otec J. Roy.

V průběhu mše svaté, po eucharistii, přišel jeden z očekávaných vrcholů dne - 13 věřících z naší klokotské farnosti, z Kroměříže a z Plasů složilo slavnostní sliby Asociovaných laiků a výrazně tak posílilo OMI komunitu. Další šest z nás oficiálně vstoupilo do ročního přípravného období.

Byly to krásné okamžiky, které vygradovaly udělením titulu čestného obláta pro paní Jiřinku Slunečkovou. Otec Martin nejdříve shrnul její dlouholeté zásluhy a přečetl oficiální dekret od generálního představeného. Slavnostní chvíle nabyla vrcholu okamžikem, kdy otec

Oblátská pout'

Jiří předal paní Jiřince oblátský kříž. Ta se tak stala oficiálně členem velké OMI rodiny. Zmínit je potřeba také hudební doprovod skupiny z Kroměříže, který byl velice příjemný. Ostatně skupina měla odpoledne také krásný koncert.

Po mši sv. byl čas na občerstvení, procházku ke kapličky s výkladem o historii Klokot či zakoupení suvenýru. Zájemci mohli v Emauzích shlédnout výstavu *Obláti včera a dnes ve světě a v České republice*. Ve 14 hod. proběhla poutavá beseda s P. Güntherem o misiích v Pákistánu; den zakončilo posezení na zahradě a ochutnávka selete.

M. Candra

Českobudějovickou katedrálu čeká dvouletá rekonstrukce

Českobudějovická katedrála sv. Mikuláše je od 11. června 2011 uzavřena pro veřejnost. Důvodem je celková rekonstrukce chrámu.

Během rekonstrukce převezme dočasně její provoz kostel Obětování Panny Marie na Piaristickém náměstí. Očekává se, že katedrála bude uzavřena přibližně na dobu dvou let.

O REKONSTRUKCI:

V katedrále se vybudují nové rozvody elektřiny, položí se nová podlaha, nainstaluje nové topení a stranou nezůstane ani umělecká výzdoba chrámu. Bude zachován ráz památky, jak se do ní vtiskl po staletí od vzniku kostela ve 13. století, současně ale budou provedeny změny, které by odpovídaly požadavkům současnosti.

Opravy katedrály přijdou zhruba na 27 milionů Kč. Poměrná část, o kterou zažádalo děkanství u sv. Mikuláše, je již příslibena z Regionálního operačního programu.

BOHOSLUŽBY V KOSTELE OBĚTOVÁNÍ PANNY MARIE:

Pondělí: 7 hod., 8 hod.

Úterý: 8 hod, 17 hod.

Středa: 8 hod., 15.30 hod., 18 hod.

(mimo prázdniny)

Čtvrtek: 8 hod., 12 hod., 17 hod.

Pátek: 8 hod., 17 hod.

Sobota: 8 hod., 17 hod.

Neděle: 7 hod., 8.15 hod., 9.30 hod., 11 hod., 17 hod., 18.30 hod. (zimní čas), 19.30 hod. (letní čas)

Další podrobnosti najdete na 2. straně obálky tohoto čísla.

Římskokatolická duchovní správa
v Římově

vás srdečně zve na

LETNÍ POUŤ V ŘÍMOVĚ

která se koná

v neděli 3. července 2011

k svátku Navštívení Panny Marie

PROGRAM POUTI

Mše sv. v předvečer pouti
v sobotu 2. července: 18 hod.

Mše sv. v neděli 3. července
7.15 hod., 9 hod.

Slavná mše svatá: 11 hod.
slouží P. František Michal Pomello OFM,
farář od Panny Marie Sněžné z Prahy

Během dopoledne příležitost
k svaté zpovědi (svátosti smíření)

Svátostné požehnání a zakončení pouti:
14.30 hod.

Bližší informace
na tel. 387 987 244, mobil 723 064 946,
e-mail: farnosttrimov@centrum.cz,
www.rimov.eu

VZPOMÍNKY NA MONS. VLADIMÍRA VYHLÍDKU

Koncem dubna jsme se naposledy rozloučili s Mons. Vladimírem Vyhlídkou, naším bývalým duchovním správcem.

Do tábořské farnosti, která v té době zahrnovala území Tábora i Klokot, přišel 19. ledna 1992, po smrti kardinála Františka Tomáška, kterému do té doby vykonával na tehdejší dobu náročnou službu osobního sekretáře. Hned v počátku svého působení rozhodl a finančně zajistil koupi a z části i opravu klokotské školy - nyníšších Emauz - a byl jedním z hlavních iniciátorů vzniku klokotské farnosti, která byla ustanovena 1. listopadu 1995 dekretem českobudějovického biskupa ThDr. Antonína Lišky.

O svou farnost se pečlivě staral jak po duchovní, tak i hmotné stránce. Vzpomínám si mimo jiné např. na jeho celonoční adorace v tábořském kostele, vždy když potřeboval řešit nějakou důležitou otázku. Obnovil slavnost posvěcení tábořského kostela - od té doby se slaví 1. května. Zval různé duchovní osobnosti na bohoslužby, přednášky apod. Staral se o mládež, které mimo jiné zajišťoval i zahraniční pobyty atd. Podporoval seminaristy: za jeho působení byli vysvěceni na premonstrátské kněze P. Drábek a P. Kříž.

Využil svých předchozích kontaktů k zajištění prostředků pro opravy v tábořské farnosti. Z těch mnoha akcí, které byly provedeny, je nutno vzpomenout: v tábořském kostele pořízení šesti nových bloků kostelních lavic, generální opravu varhan, opravu zvonů, generální opravu elektroinstalace (i když v době její realizace už byl na Vyšehradě), na tábořském děkanství celková oprava elektroinstalace, sní-

žení stropů v obývaných místnostech, šindelová střecha, fasáda a mříže v oknech dolní části děkanství, zřízení zimní kaple. Po dobu několika měsíců při opravách bydlel na Klokotech. V Sezimově Ústí opravil střechu kostela a fasády, zajistil opravu, pozlacení a vysvěcení kříže u kostela, opravy vnitřku kostela a střechy farní budovy.

Dbal na to, aby bohoslužby byly vždy důstojné jak u oltáře (ministranti apod.), tak i po stránce hudební. Byl rád, když slavnostní bohoslužby doprovázel chrámový sbor.

Mons. Vyhlídka odešel z Tábora koncem října 1998 na pražský Vyšehrad, kde byl jmeno-

ván sídelním kanovníkem. Na Tábor a jeho farníky nezapomínal. Podle možností zajížděl do Tábora i Klokot a vždy se zajímal, co je zde nového. Byl také rád, když někdo z Tábora se u něho na Vyšehradě objevil.

Chceme tedy i tímto Mons. Vladimíra Vyhlídku vzpomenout a poděkovat mu za vše, co pro tábořskou, klokotskou a sezimovousteckou farnost vykonal. Byli jsme rádi, když i tábořský chrámový sbor byl pozván, aby účinkoval při obřadech posledního rozloučení v Chýnově a mohl mu takto naposledy poděkovat.

L. Šotek

Na Bílou sobotu zemřel Mons. Vladimír Vyhlídka, sídelní kanovník Královské kapituly na Vyšehradě, bývalý sekretář kardinála Tomáška a děkan tábořský.

Pohřben byl 29. 4. v rodném Chýnově. Rozloučit se s ním přišel otec biskup Jiří Paďour, mnoho kněží a bývalých farníků, spolužáků a známých.

V naší diecézi působil nejprve krátce na biskupství a v letech 1992-98 jako děkan v Táboře.

Na podzim krásně oslavil 85. narozeniny (na fotografii), poté obdržel titul Čestného občanství města Chýnova.

Když mu to zdraví dovolilo, vracel se do Chýnova, zvláště ke hrobu rodičů. V posledních letech přijížděl na pozvání farnosti na poutní mši jako kazatel. Svým úsměvem, brilantním kázáním a osobní vroucností si získal mnoho srdcí.

V. Mikula

Mons. Vladimír Vyhlídka se narodil 20. 11. 1925 v Chýnově. Po ukončení základní školní docházky vystudoval reálné gymnázium v Táboře. V roce 1947 nastoupil

základní vojenskou službu. V únoru 1948 byl pro své náboženské přesvědčení vyloučen ze školy důstojníků v záloze a převelen k PTP oddílům.

Od roku 1950 vystřídal různá zaměstnání v mrazírenském průmyslu, v ČKD Sokolovo atd. Jelikož mu nebylo umožněno studovat teologii, emigroval v roce 1964 do Itálie, kde ji vystudoval na české koleji v Římě a byl vysvěcen na kněze. Protože chtěl působit jako kněz v Čechách, vrátil se v r. 1970 do vlasti. K výkonu funkce duchovního mu však nebyl vydán státní souhlas, a proto pracoval do r. 1973 jako pomocný zdravotník v Praze. Od listopadu 1973, kdy dostal státní souhlas, působil v duchovní správě v pohraničí. V r. 1988 se stal sekretářem pražského arcibiskupa Františka Tomáška, a zůstal jím až do jeho smrti v r. 1992. Za svoji činnost po boku kard. Tomáška dostal titul monsignore. V letech 1992-98 působil jako děkan v Táboře. Na podzim 1998 se stal sídelním kanovníkem Královské kolegiální kapituly na Vyšehradě. Přestěhoval do Prahy na Vyšehrad, kde žil a po těžké nemoci 23. 4. 2011 zemřel.

Páteční podvečer (27. 5.) prostoupilo naléhavé vyzvánění klokotských zvonů, které se neslo skrz drobný déšť dolů do údolí. Zvony tak otvíraly dveře do Noci kostelů, která podala ruku každému bez rozdílu – laskavě a vstřícně.

Zatímco kostelem zněla v podání Pavly Kohelové a přátel hudba vážná i nevážná v okouzlení z Charpentierovy skladby *Te Deum* a s důvěrou „Aby nás Pán Bůh miloval“, v ambitech a kaplich se lidé zastavovali nad kněžskými ornáty, mešním vínem a lineckými koláčky. Trocha lidského tepla opomenula chladný konec května. Pohledem dolů do kostnice lehce zamrazilo. Kdo jsme a čím se jednou staneme? Rozsvěcovali jsme svíce za své blízké. Všudypřítomná Marie-žena a Marie-matka byla vždy nablízku. Výklad mariánské legendy o původu Klokot a pohled z věže kostela byly nedílnou součástí této noci, do které vstoupily také střípky z Pákistánu misionáře P. Günthera, OMI – příběh o pokoře, odvaze a lidství. A než se noc zrodila do nového dne, prostoupilo ztemnělý kostel Janovo evangelium světla a lásky.

Ježíš jim řekl: „Ještě jen na malou chvíli je světlo mezi vámi. Dokud máte světlo, neustávejte v cestě, aby vás nepřekvapila tma; kdo chodí ve tmě, neví, kam jde. Dokud máte světlo, věřte ve světlo, abyste se stali syny světla.“ (Jan 12,35)

P. Kohelová, J. Růžičková

NOC KOSTELŮ NA KLOKOTECH

Boží tělo ve Veselí n. Lužnicí

Na čtvrtek 23. června tohoto roku připadá zcela ojedinělý svátek, kdy si církev připomíná slavnost Těla a Krve Páně nebo-li slavnost Božího Těla.

Ve Veselí n. L. budeme tuto slavnost slavít v neděli 26. 6. I v letošním roce se v naší farnosti uskuteční v tento den procesí, které je příležitostí k tomu, aby věřící vyjádřili svoji víru a lásku ke Kristu přítomnému tajemným způsobem v kousku nekvašeného chleba, který bude nesen městem Veselí nad Lužnicí ve zvláštní schránce - monstranci.

V dějinách lidstva byl průvod vždy odkazem k něčemu jinému, vyššímu. Nejedná se v žádném případě o pouhou procházku, ale má věřícím spíše připomínat, že každý člověk je na Zemi poutníkem, který přichází a odchází, takže Země není jeho stabilním domovem. Ale podstatné na této životní cestě je to že, během

tohoto putování nemusí jít osamocen. Je tu Bůh, který člověka doprovází. U Něho může každý najít oporu, sílu a povzbuzení.

Křesťanská tradice během staletí učinila z této slavnosti jedno z nejpůsobivějších projevů víry, neboť eucharistický Kristus jež je tímto jedinečným způsobem přítomen v ulicích, žehná lidem i celému městu.

Slavnost „Těla a Krve Páně“ bude zahájena slavnostní mší sv. v kostele Povýšení sv. Kříže v neděli 26. 6. v 9.30. hod. Po mši sv. bude následovat v 10.30 hod. průvod městem přes náměstí T. G. Masaryka ke kostelu sv. Floriána, kde bude zakončen slavnostním požehnáním.

Celou slavnost bude doprovázet veselský chrámový sbor a dechová hudba Vlachovka z Týna nad Vltavou. K účasti na této mimořádné slavnosti jsou srdečně zváni všichni farníci z Veselí, ale i z celého okolí.

-vk-

**V sobotu 25. června 2011
v 10 hod.**

při mši sv. v kostele
Obětování Panny Marie
v Českých Budějovicích

přijmou

Kněžské svěcení

tito jáhni naší diecéze:

Mgr. Jan Mikeš (farnost Čkyně),
Mgr. Vojtěch Vágai (farnost Větřní),
Mgr. Tomas van Zavrel
(farnost Lomec).

*Všechny kněze a jáhny zveme
k účasti na tomto svěcení.*

Pouť v Drahově

V neděli 3. července 2011 se bude jako každoročně konat mariánská pouť v Drahově. Procesí poutníků bude vycházet z Veselí nad Lužnicí v 7.30 hod. od děkanského kostela. Kolem 9. hod. se poutníci zastaví v kapli sv. Jana Nepomuckého ve Zlukově, kde se vykoná malá pobožnost k tomuto světcovi. Poté budou poutníci pokračovat za zpěvu mariánských písní do poutního kostela Nanebevzetí Panny Marie v Drahově.

Slavnostní mše sv. se bude konat v 10.30 hod. Po mši svaté bude poutníkům nabídnuto občerstvení na farním dvoře. Ve 14.30 hod. se bude konat slavnostní požehnání. Při této příležitosti bude P. Vojtěch Vágai udělovat novokněžské požehnání.

Všichni jsou na toto tradiční mariánské setkání do Drahova srdečně zváni.

ThDr. Vlastimil Kročil, PhD.

**V pátek 24. června 2011
od 9 hod.**

na faře v Třeboni

přednáší
katechetům a všem zájemcům

P. Lev Eliáš, OFM Cap.
na téma

**„O Boží svatosti
a účtě ke svatým“**

DIECÉZNÍ CHARITA INFORMUJE

Pomoc pro Dům sv. Františka ve Veselí nad Lužnicí

Diecézní charita České Budějovice je zřizovatelem Domu sv. Františka – domu chráněného bydlení pro seniory a zdravotně postižené (www.veseli.charita.cz). Zařízení je koncipováno na principu rodinného prostředí, respektování zvyklostí a individuality obyvatel.

Provoz domu byl zahájen v roce 2005, kdy většina uživatelů sociálních služeb byla samostatná a vyžadovali pouze jednoduché pečovatelské úkony. Za pět let existence domu se pochopitelně změnil zdravotní stav klientů a tak bylo nutné postupně vybavování pokojů elektrickými polohovacími postelemi, pro usnadnění chůze uživatelů byla zakoupena chodítka různých typů. Postupem času bylo nutno pro imobilní obyvatele, jejich pohodlí a usnadnění manipulace pracovníci v sociálních službách, zakoupit elektrické zvedací zařízení. Přestože jsme s ním nadmíru spokojeni, má jednu nevýhodu – má pouze omezenou váhovou nosnost klienta.

V současné době jsou v zařízení tři uživatelé, u kterých nelze využívat pro poskytování základní péče, hygieny a transportu zmiňované zvedací zařízení. Jako jediné možné řešení je instalace, zatím v jednom pokoji, kde bydlí klientka po mozkové příhodě, transportního systému firmy ERILENS s. r. o. – divize Romer, který zajistí nejen patřičný komfort pro imobilního obyvatele při transportu z lůžka na invalidní vozík, hygienu při koupání a toaletu, ale na druhé straně je maximálně moder-

ní pomůckou pro usnadnění manipulace s klientem.

Diecézní charita České Budějovice pro rok 2011 neplánovala ve svém rozpočtu vyšší položku na investice, protože v době tvoření rozpočtu se situace nejevila jako aktuální. Celková částka na instalaci přepravního kolejničového systému je 263 820 Kč. **Proto se obrácíme na občany, podnikatele a všechny lidi dobré vůle Jihočeského kraje o finanční dar**

ve prospěch Domu sv. Františka ve Veselí nad Lužnicí. Finanční dar je možno přímo předat na Diecézní charitě České Budějovice, Kanovnická 16 nebo poukázat na číslo účtu: 4200143282/6800, v. s. 18.

Dovoluji si poděkovat všem dárcům za nezištnou pomoc pro obyvatele Domu sv. Františka ve Veselí nad Lužnicí.

Mgr. Michaela Čermáková
ředitelka Diecézní charity České Budějovice

Pocta Panně Marii

V sobotu 28. května se v milevské klášterní bazilice Navštívení Panny Marie konal benefiční koncert souborů Musica Podberdensis a Codex Temporis pro Charitu. Záštitu nad ním převzal senátor Pavel Eybert.

Milevští premonstráti v čele se superiorem kláštera P. Norbertem (F. Vehovským) a P. Jakubem Berkou laskavě zapůjčili Farní charitě tyto prostory s úžasnou akustikou. Zazněly skladby W. A. Mozarta, G. F. Händela a Pavla

Vranického. Sólistkami vokálně-instrumentálního souboru Musica Podberdensis byly Alena Kopecká (soprán) a Zuzana Vilhelmová (alt). Téměř pětadvacetihlasý sbor souboru Codex Temporis posílili jejich dva hosté – Tomáš Lajtkep (tenor) a Jaromír Nosek (bas). Koncert vyvrcholil skladbou Alleluja z oratoria Mesiáš (G. F. Händel).

Návštěvníci odcházeli velice spokojeni. Uznáním nešetřil ani starosta Milevska Zdeněk Herout, který spolu s Pavlem Eybertem neodmítl pozvání na krátké posezení s pořadateli i účinkujícími v refektáři kláštera. Výtěžek akce bude použit na udržení a zkvalitnění terénní pečovatelské služby, kterou Farní charita Milevsko poskytuje.

Akce byla oslavou svátku Navštívení Panny Marie, kdy je v Milevsku pout'. Proto se také v úterý 31. května konala v bazilice slavnostní mše svatá, kterou sloužil P. Norbert spolu s celým konventem. Zároveň to bylo jakési rozloučení P. Norberta se svými farníky, neboť v blízké době se očekává jeho odchod z Milevska do Prahy.

Alena Růžicková, Farní charita Milevsko

DIECÉZNÍ CHARITA INFORMUJE

DEN DĚTÍ V DIECÉZNÍ CHARITĚ

Ve čtvrtek 2. června 2011 odpoledne od 16 hod. proběhlo setkání dětí zaměstnanců a příznivců charity. Na zahradě Diecézní charity v Kanovnické 16 se za příjemného slunečného počasí sešlo 15 dětí i se svými maminkami. Bylo pro ně připraveno malé občerstvení, hry, soutěže a diskotéka. Všechny děti odměňoval báječný KLAUN Bubula spoustou krásných dáreků. Velký dík patří našim partnerům, kteří dodali občerstvení a věcné ceny pro děti.

Odpoledne se vydařilo, maminky si trochu odpočinuly a jejich ratolesti předváděly své dovednosti. Všichni jsme se loučili spokojení, nakažení radostí dětí a jejich úsměvy byla ta nejlepší odměna.

*Daniela Čechová, PR marketing,
Diecézní charita*

DIECÉZNÍ CENTRUM PRO RODINU

Víkendové setkání rodin aneb rodina se může mít „pohádkově“

Druhý květnový víkend jsme se již po několikáté zúčastnili setkání rodin v Nových Hradech, která organizují manželé Poláčkovi z Diecézního centra pro rodinu. Tentokrát byl víkend veskrze pohádkový a aktivity pro dospělé i pro děti na sebe hezky tematicky navazovaly.

Pobyt začínal tradičním seznámením, po kterém následoval velmi pěkný koncert folkového písničkáře Jirky Černého. Jeho písničky s křesťanskou tematikou za doprovodu kytary vytvořily krásnou atmosféru. A protože Jiří Černý je nejen muzikant, ale také terapeut, byl hlavním hostem sobotního dopoledního programu pro dospělé. Jeho přednáška o rodinných vztazích, která vycházela z děje pohádky o Žabce carevně, byla neobyčejně zajímavá a vyvolala dlouhou diskuzi účastníků. Děti zatím měly svůj vlastní program s obětavými sestřičkami z místního kláštera.

Po chutném obědě a krátkém odpočinku jsme shlédli kreslenou pohádku o Žabce carevně s báječným simultánním překladem Alenky Poláčkové a vyrazili jsme do zámeckého parku plnit zadané úkoly. Z pohádky vystoupily dokonce i některé pohádkové postavy, a tak dětem radil moudrý stařeček a baba Jaga z chaloupky na muří nožce je pozvala na bál. Každá z rodin měla za úkol nejprve vyrobit vlastními silami luk a šíp a pak si připravit taneční vystoupení na bál, kde nesměla chybět výzdoba oblečení za pomoci darů přírody. A tak kolemjdoucí s úžasem sledovali rej

víl, květinových skřítků, lesních mužů a divoženek.

Vše jsme zakončili společným tancem a všichni jsme v duchu děkovali za krásné počasí, které nám bylo dopřáno, takže jsme si zábavné odpoledne mohli opravdu užít.

Večer na starší děti čekalo promítání animovaného filmu Slepíci úlet a dospělí se setkali u společného posezení a debatě o tématu dopolední přednášky. Dlouhá a přínosná diskuze o partnerství byla poz-

ději nahrazena přátelským posezením u vínečka.

V neděli dopoledne bylo dokončení programu, shrnutí a zhodnocení prožitého víkendu. Pak již následovalo jen společné foto, dobrý oběd a rozloučení.

Myslím, že nebudu mluvit jen za naši rodinu, ale i za ostatní účastníky, když řeknu: „Alenko a Pavle, děkujeme za další krásný víkend s vámi a příště určitě na shledanou“.

Erika Suchanová

DIECÉZNÍ CENTRUM PRO RODINU

Být seniorům nablízku

Setkání zájemců o práci se seniory se účastnilo ke třiceti osob. Bylo zajímavé, že jejich věkové složení bylo pestré, přišli mladí, lidé středního věku i aktivní senioři.

Byli zde lidé, kteří se věnují práci se seniory profesně (např. jako zaměstnanci domovů důchodců), jáhni, kteří navštěvují nemocné, ale

V úterý 24. 5. jsem se v Č. Budějovicích zúčastnila semináře „Být seniorům nablízku“, pořádaného Diecézním centrem pro rodinu. Protože pravidelně jednou až dvakrát týdně docházím do Domova seniorů v Českých Velenicích, věděla jsem, že se mi to může hodit. Dalo by se říct, že v průběhu celého semináře se v myslích i srdcích některých zúčastněných vynořovala touha věnovat se pravidelně a konkrétně seniorům v rámci českobudějovické diecéze. Při úvodním duchovním slovu jáhna Pavla Poláčka jsme vzpomněli na starce Simeona a vdovu Annu, kteří byli při tom, když Maria s Josefem přinesli malého Ježíše do chrámu a předpovídali, že v něm přichází spása pro všechny lid. Uvědomili jsme si na těchto biblických postavách, že důležité je být ve správnou dobu na správném místě. To může být pro seniory smyslem a povzbuzením, protože svými zkušenostmi a moudrostí jsou tu pro druhé, mladší a méně zkušené.

Poté nás Mgr. Čepelková seznámila s potřebami, ale i radostmi při zakládání Centra pro rodinu v Královéhradecké diecézi. Předložila nám také možnosti práce se staršími lidmi, jaké akce pořádají apod. - nejčastěji společně vyrážejí na různé poutě (např. Loury, Ars, Taizé), dále setkání animátorů seniorů, setkání seniorů na diecézní nebo republikové úrov-

rovněž laici, kteří jsou si vědomi toho, jaké bohatství stárí pro další generace přináší vedle více a častěji zdůrazňovaných problémů.

Vzniklo tak příjemné společenství lidí spojených jedním zájmem i vyznávanými hodnotami, a to se také odrazilo na výsledcích ankety, k jejímuž dobrovolnému vyplnění byli účastníci vy-

ni. Z toho mě hlavně zaujal třígenerační pobyt. S Mgr. Suchomelovou jsme trénovali paměť a dozvěděli se, co je při tom důležité - mimo jiné vědět to, že zapomínat je nutné a že kolikrát to není zapomnělost, ale jen roztržitost (až když je to hodně časté a neobvyklé, může se jednat o nemoc), nebo nesoustředěnost. Když se lidé zúčastní dobře připravených setkání s trénováním paměti, může jim to zvednout sebevědomí a prestiž. Zaprvé zjistí, co si ještě všechno pamatují a zadruhé se můžou někde ve společnosti blýsknout např. tím, když rychle poví, jaký den v týdnu vychází na to určité datum. Tím se můžeme pochlubit i my, protože tuto metodu jsme se naučili.

Katechetka z českokrumlovského vikariátu J. Balková nám předala své bohaté a rozmanité zkušenosti se seniory hlavně z Domova seniorů. Vysvětlila metody - tance v sedě a reminiscenci, využití vzpomínek. Vhodné třeba je, když při společném setkání seniorů s mládeží starší lidé vypráví své zážitky z minulosti a skupina mladých je nacvičí jako scénku. Zde jsme si řekli, že starší lidé bývají v depresi, ale pozor - my ji často zaměňujeme za demenci. A úkolem lidí, kteří jim pomáhají, mimo jiné je tu depresi prorazit a jejich život jim prosvětlit. To také můžeme skrz povídání si s nimi, modlitbu, mši sv. a vůbec duchovním doprovázením.

zvání. Sešlo se v ní mnoho zajímavých podnětů i nápadů, které budou jistě využity.

Přinášíme zprávy o tomto odpoledni od dvou účastnic této akce.

Snad vás budeme moci informovat i dále o tom, jak se pastorační péče o tuto důležitou skupinu lidí rozvíjí.

-dcr-

Pak už jen byl čas na dotazy a na předávání zkušeností, názorů či na zakoupení některé odborné literatury na toto téma atd. Jak jsem uvedla na začátku, mohlo toto setkání být prvním impulzem založení Centra pro seniory v českobudějovické diecézi a poskytování rad, pomoci, zázemí seniorům, animátorům a dobrovolníkům v práci se seniory. Děkuji všem organizátorům.

Iva Hojková

Další krok na cestě k seniorům?

V úterý 24. 5. 2011 se v českobudějovickém přednáškovém sále Orla na Lannově třídě uskutečnil zajímavý seminář. Jmenoval se „BÝT SENIORŮM NABLÍZKU“.

V jeho průběhu se účastníci seznámili s prací se seniory v rámci Královéhradecké diecéze. O historii a založení Centra pro seniory hovořila Mgr. Čepelková. Podělila se s přítomnými o zkušenosti se zakládáním a prvními akcemi tohoto centra, zodpověděla také některé dotazy.

Dále se na program dostal „TRÉNINK PAMĚTI“ s Mgr. Suchomelovou. Stručně všechny seznámila s tím, co vlastně trénink paměti je a co od něj můžeme očekávat, co takový „trénér“ musí znát a absolvovat a jak vše využít v praxi. Společně jsme se naučili jednu z technik.

Závěrem promluvila paní Bc. Balková. Vysvětlila pojem „TANCE V SEDĚ“ a dále techniku využití vzpomínek - REMINISCENCI. S touto činností má při práci se seniory nejlepší zkušenosti a vřele ji doporučila. Představila také literaturu, která se práce se seniory dotýká.

Závěrem ještě zbyl čas na výměnu názorů, zkušeností, dotazy a různé postřehy. Také bylo možné nakoupit různou odbornou literaturu.

Doufám, že toto setkání nezůstane jediné, ale bude takovou „první vlaštovkou“ na cestě k „vytvoření“ centra pro seniory v Jihočeském kraji. Centra, které bude pracovat nejen pro seniory, ale také se seniory a zároveň poskytovat řadu podnětů a rad lidem, animátorům, instruktorům, dobrovolníkům i samotným seniorům.

Děkuji všem organizátorům.

Mgr. Maliňáková Gabriela
Domov důchodců Horní Planá

Účastníci odpoledne Být seniorům nablízku v živé diskuzi s Mgr. Čepelkovou (uprostřed) a Bc. Jiřinou Balkovou (druhá zleva)

DIECÉZNÍ CENTRUM MLÁDEŽE

Setkání Christ-Life v Pelhřimově

Ve dnech 27.-29. 5. jsme se již po třetí sešli na setkání Christ – Life.

Co se týče programu, začínalo se dvěma hrami. Po hrách jsme šli všichni do kostela, kde bylo připraveno krásné prostředí pro modlitbu. Modlitba byla při svíčkách, vedoucí připravili asi deset zastavení. Každý se modlil svým tempem a u jakéhokoli zastavení. Zjevně se všem přítomným modlitba přichystaná tímto způsobem líbila.

V sobotu ráno jsme začali přednáškou o Duchu svatém, ale také o darech Ducha svatého. Byla vyprávěna z vlastní zkušenosti. Dále jsme byli rozděleni do skupin, kde jsme probírali dané téma.

Po obědě jsme dostali za úkol připravit desetiminutový program na Večer mladých. Asi v půl třetí jsme šli na mši do kostela. Po mši byly připraveny před kostelem dvě zábavné hry, které jsme si všichni užili.

Po společných hrách jsme šli všichni zpátky na faru, kde už byl připraven ohýnek k opékání buřtů.

Jakmile jsme si opekli buřty a najedli jsme se, představili jsme si navzájem náš předem připravený program na Večer mladých. Po zábavných hrách, jsme se všichni odebrali k ohýnku, kde jsme udělali okolo ohniště velký kruh a modlili jsme se k Duchu svatému.

Po modlitbě, asi ve čtvrt na jedenáct, pro nás byla připravena noční hra, při které jsme museli dojít se svíčkou celkem ke třem stanovištím. Nesměl nás však zahlédnout Osud, který okolo nás chodil. Když nás viděl v pohybu, přišel a sfoukl nám svíčku, my pak museli čekat, jestli se ukáže někdo, kdo by se vrátil na start se svou a naší svíčkou, zapálil nám jí od pochodně a poté ji donesl zpátky k nám. Aby nás Osud neviděl, mohli jsme chodit, jen když byl otočen zády a nekoukal se naším směrem, jakmile se otočil, museli jsme zůstat stát na místě a nehýbat se. Ale i tak byl Osud opravdu zákeřný. Přesto jsme ale byli všichni úspěšní a zúčastnili jsme se konečně krátké adorace. Po adoraci jsme šli všichni unavení spát.

Ráno jsme se probudili do krásného nového dne. Když jsme se nasnídali, šli jsme na večeřnou mši do kostela. Hned jak skončila mše, šli jsme zpět na faru, kde jsme se rozdělili do skupinek a plnili úkoly.

Po skupinkách následoval oběd. Jakmile jsme se naobědvali, šli jsme někteří hrát fotbal, někteří si povídali, zkrátka volná zábava. Poté už se postupně odjíždělo.

Všichni jsme si společně prožité víkendy patřičně užili a těšíme se na kurz Animátorů.)

Eva Smrčková

VAMOS!

Krátká zpráva o Madridu a Tarragoně

Těšíme se v hojném počtu na Světový den mládeže v Madridu. Přihlásilo se nás nečekané množství, až 164 účastníků. Z toho jedenáct kněží, tři řeholnice; sedmdesát tři mužů a sedmdesát sedm žen. S polovinou účastníků navštívíme i předprogram v Tarragoně, kde bude plánovaný festival mládeže. Pojedeme dvěma autobusy do Tarragony a jedním přímo do Madridu, kde už nás bude čekat Svatý otec. Všichni už se těšíme. Vamos! -vk-

NA SKOK DO PŘÍŠTÍHO ROKU

Krátká zpráva o plánech na příští rok

Přichystali jsme pro mladé lidi další kurzy do vikariátů. Spolu s tamními kooperátory pro mládež budeme chystat kurz *CHRIST-LIFE* a *Večery ve vikariátech*. Znovu rozbíháme kurz *Animátorů*.

Pro ty, kteří by měli zájem a nejezdili na žádnou z našich akcí, ale přesto cítí, že by se jim kurz zamlouval a chtěli by se naučit něco nového, nebojte se nás zeptat.

Chystáme také dvouletý kurz *Školy partnerských vztahů*, v němž chceme odpovědět na to, jak žít ve vztahu v různých formách. Naučit účastníky obecné dovednosti a toleranci. K tomuto kurzu vznikl dotazník, který zjišťuje spokojenost s náplní a formou kurzu. Je možné vyplnit předběžnou přihlášku.

Na podzim chystáme *Fórum mládeže*, které poslouží k tomu, aby mladí lidé měli možnost prezentovat své postřehy, ale i kritiku.

Před Vánoci se budete moci těšit na *Adventní duchovní obnovy*. V příštím roce také nebude chybět každoroční *Diecézní setkání mládeže*, které se vrátí znovu do Českých Budějovic.

Na Ktiši se na vás budou těšit o *Velikonočích*, ale i o *Letnicích*.

Koncem školního roku se budete moci těšit na *ENTERCAMP* a na *Celostátní setkání mládeže* ve Žďáru nad Sázavou. Ale kdo ví, jak nakonec vše bude? Proto se modleme za sebe navzájem, aby nám Pán dal včas vědět, co je pro nás nejlepší.

Více informací o plánovaných akcích a dotazník na: www.dcm.bcb.cz. Obrátit se s otázkami můžete na: dcm@bcb.cz, nebo na tel.: 731 402 807.

-vk-

Připravujeme

* 17. 6. 2011 - Národní pouť Jana Nepomuka Neumanna. Stále sháníme dobrovolníky do pořadatelů, případní zájemci pište na dcm@bcb.cz, nebo volejte na: 731 402 807.

* Rádi bychom vás požádali o vyplnění dotazníku ke kurzu Škola partnerských vztahů do 20. 6. 2011, který poslouží účelům Diecézního centra mládeže. Kurz je pro mladé do třiceti let. Internetový odkaz: goo.gl/dm7QQ

* Stále je možné se hlásit na **ENTERCAMP – letní setkání mladých křesťanů**, které proběhne na Ktiši. Více se dozvíte na: www.entercamp.cz; dcm@bcb.cz, případně na tel.: 731 402 807.

* Světový den mládeže v Madridu se blíží. Stále je možné hlásit se na program do Madridu na: dcm@bcb.cz; tel.: 731 402 807.

-dcm-

DUCHOVNÍ CVIČENÍ

v Exercičním domě v Kolíně
na podzim 2011

4.-10. 9. P. Matúš Kocian
Duchovní cvičení pro přátele přírody a ekology

18.-24. 9. P. František Lízna, SJ
Ignaciánská duchovní cvičení – III. týden (Sdílet velikou radost s Ježíšem zraňovaným)

9.-15. 10. P. František Lízna, SJ
Ignaciánská duchovní cvičení – IV. týden (Sdílet velikou radost s Kristem Vzkříšeným)

18.-22. 10. P. Josef Hladiš, SJ
Ignaciánská duchovní obnova pro seniory

4.-6. 11. P. František Hylmar, SJ
Jaké je tvé povolání?

29. 11.-3. 12. P. Josef Hladiš, SJ
Adventní duchovní obnova

7.-11. 12. P. Josef Čupr, SJ
Adventní duchovní obnova

Mimo tyto termíny nabízíme možnost individuálního pobytu.

Ubytování v jednolůžkových pokojích s vlastním sociálním zařízením.

Cena pobytu (včetně stravy): 450 Kč za 1. den, 350 Kč za každý další den.

EXERCICNÍ DŮM

Kutnohorská 26, 280 02 Kolín

e-mail: kolin@seznam.cz

telefon: 731 182 112

DIECÉZNÍ KATECHETICKÉ STŘEDISKO

9. celostátní misijní pout' Tábor a Klokoty

Na počátku bylo obnovení diecézní kanceláře Papežských misijních děl v českobudějovické diecézi. Následovala setkání s národním ředitelem P. Jiřím Šlégrem, na nichž zazněla i mile vyslovená prosba: „Vy byste vlastně mohli uspořádat Celostátní misijní pout', že?“ Pracovně jsme tento dotaz nazvali „dar a úkol“. Bohudíky se otevřely dveře Vikariálního katechetického střediska v osobě Marcely Samcové a tábořského vikáře P. Václava Hese s naprostou podporou navrhované poutě.

A tak mohla začít již pět měsíců před 28. květnem podvečerní středeční spiknutí, na nichž katecheté tábořského vikariátu (za vzdálené podpory pracovníků biskupství a přátel z Kroměříže) zjišťovali specifika Misijní poutě, navrhovali výrobky do Misijního jarmarku, pomáhali nám neznalým nasměrovat kroky: zajištění pozemků, vytvoření sborečku na mši svatou, občerstvení, pomocníků při směřování poutníků na správná místa a mnoho dalšího.

Tohle skryté úsilí mělo poslední květnovou sobotu výstup ve formě pro účastníky doufejme hladkého průběhu celého programu. S velkou vděčností vzpomínám na sbor doprovázející a vytvářející krásnou atmosféru mše svaté, hosta misionáře P. Günthera Eckelbauera, OMI, působícího v Pákistánu a radost ze slavnostního potvrzení nových Misijních klubek. Farníci Tábora a okolí projevili svou pohostinnost a každému poutníku se dostalo před kostelem sladkého občerstvení, bylo možné si prohlédnout historické centrum města.

Pak už volalo odpolední Putování po kontinentech, k němuž nás do Klokot dovedly červené značky. Poutníci s bílou stužkou na klopě se zastavili nejdříve u stanoviště Evropa, kde jsme se na ohromné mapě Evropy pod nohama dozvídali o počátcích křesťanství, u ohromné-

ho špaluku, na jakém se dříve stínaly křesťanům za jejich přesvědčení hlavy, nasazovali šátek na oči se slovy: Pak uvidíte, co bude dál... a celkově se výborně bavili.

Mohla bych pokračovat výčtem aktivit, které si na dalších kontinentálních stanovištích připravili obětaví katecheté a za kterými se skrývá mnoho hodin vymýšlení a práce, ale snad nejdůležitější je poděkování za skvěle připravený program.

U klokotského kostela bylo znovu možné se občerstvit, zakoupit něco z hezounkých výrobků dětí na Misijním jarmarku a tak podpořit projekty Papežských misijních děl v Indii a další. V ambitech kostela probíhala generálka misijní scénky, která nás poté spolu s hudebním pásmem doprovodila ke konci poutě. Pěknou atmosféru dne završilo „namačkáni

se“ do kostela Nanebevzetí Panny Marie a vyslání nás misionářů do našich světů jak tradiční, ale neozpívanou hymnou „Pošli mě, půjdu já“, tak urdským požehnáním na cestu od P. Josepha Roye, představeného komunity oblátů v Pákistánu.

My organizátoři jsme tak trochu rádi, že je tento den za námi, ale po atmosféře nadšené práce i hezkého společného dne s dvěma sty poutníky se nám už teď stýská.

Za Diecézní kancelář PMD

P. Marek Adamczuk, OMI

Hana Koukalová, asistentka

Celostátní misijní pout'

V sobotu 28. května 2011 jsme se s naším klubkem vypravili na misijní pout' do Tábora, Klokot. V půl sedmé jsme se tedy skupina 15 misionářů vydali vlakem na naše putování. Protože jsme přijeli dříve, než byl samotný začátek, odebrali jsme se do parku, kde jsme hráli různé hry. Potom už nastal čas, abychom se u kostela Proměnění Páně zaregistrovali jako účastníci a šli na mši svatou. Při mši svaté se mimo jiné přijímaly i další děti do některých misijních klubek. Ve 12 hodin jsme pak šli na prohlídku tábořských podzemních chodeb, kde jsme si museli vzít na hlavy velmi slušivé helmy. Po prohlídce jsme se přesunuli do Klokot, kde ve 13 hodin začínal další program. Protože to byla misijní pout', tak každé stanoviště na které jsme přišli, mělo za úkol provést jedním světadílem. Asi budu mluvit za nás za všechny, když řeknu, že nejlepší způsob provedení a zábavy měla Evropa. Když cestování po

Pokračování na 14. straně.

DIECÉZNÍ KATECHETICKÉ STŘEDISKO

Pokračování ze 13. strany.

kontinentech skončilo, vydali jsme se opět do kostela, tentokrát na Klokotech, abychom zde zakončili pout'. Před samotným závěrem pouti jsme shlédli video o misionářích v Pákistánu a scénku, kterou sehrála místní mládež. To už byl opravdu poslední bod programu. Zbývalo jen rozeslání misionářů za zpěvu misijní hymny. Protože nám jel vlak do Pelhřimova později, měli jsme možnost projít se trochu Tábořem, zahrát si nějaké hry i si zajít na zmrzlinu. Potom jsme ještě chvilku počkali na nádraží a nastoupili do vlaku, který nás dovezl domů. Shodli jsme se, že nás misijní pout' na které jsme byli všichni poprvé mile překvapila a pokud bude příště na nějakém, pro nás celkem dostupném místě, vyrazíme zase.

David Henzl

Ohlédnutí za poutí dětí do Hosína

Na sobotu 28. května měly budějovické vikariáty naplánovanu pout' dětí z Hrdějovic do Hosína. V pátek se nějak pokazilo počasí a přšelo, jen se lilo. Co dělat? Důvěřovat meteorologům, že se to v sobotu vybere? Vymýšlet narychlo mokrou variantu? Zrušit pout' pro nepřízeň počasí? Takové otázky napadaly, ale nebyl čas to řešit, protože v pátek se většina z nás připravovala na Noc kostelů.

A tak jsme v sobotu ráno na pout' vyrazili za takového počasí, jaké zrovna bylo – a nebylo to tak zlé. Přijeli jsme autobusem, který se cestou dětmi i jejich rodiči naplnil, k těšínské kapličky v Hrdějovicích. Tam už čekala skupinka dalších poutníků.

Za zpěvu písničky „Toto je den, který dal nám Pán“ jsme se shromáždili okolo vody. Dozvěděli jsme se, že téma, které nás bude poutí provázet, je náš křest. Dostali jsme mističky, které

pro nás vyrobili v chráněné dílně Nazaret v Borovanech. Naplnili jsme je vodou a dostali jsme úkol – donést je na první ze 4 stanovišť. Vyrazili jsme tedy po skupinkách na cestu, jejímž cílem byl hosínský kostel.

První stanoviště bylo pojmenováno *Noe a potopa*. Vodu, kterou jsme donesli, jsme slili do společného. Znázornili jsme si velké vlny. Holubičku, která přinesla dobrou zprávu, nám připomnělo bílé peříčko. Opět jsme nabrali vodu do misek a pokračovali v cestě ke stanovišti *Přechod Izraelitů přes Rudé moře*. Cestou jsem si všimla, že voda v některých mističkách začíná měnit barvu. Některé děti ji měly od šedé po černou, jak botu. Jiné zase modrou, jak z modrého pramene (namáčely do ní modré fáborky z krepového papíru). No nic – na dalším stanovišti jsme vodu opět slili do společné nádoby. Vyrobili jsme si křížky z hlíny a vodu zase rozlili do svých mističek. Nebyla nejčistší, ani my ne. Ale jdeme dál. Na poslední stanovišti *Oblečme se do Krista* vytváříme sochu Jana Křtitele. Do kostela už je jen kousek. Děti mají radost, že kromě modrých fáborků jsou k mání i červe-

né. Vstupujeme do kostela, vyléváme vodu ze svých misek do připravené společné nádoby – voda je obarvena načerveno.

Pokračujeme závěrečnou bohoslužbou. Moc hezky nás doprovázeli místní muzikanti. Děkujeme P. Maxmiliánovi, že nás vedl celou bohoslužbou.

Pak jsme měli možnost se občerstvit – děkujeme hosínským za přijetí i za občerstvení.

A závěrečný bod programu naší pouti byla pohádka O Sněhurce, kterou nám zahrál Teatr Víti Marčíka. Dobře jsme se bavili. Kdo mohl a na pout' s námi nejel, ošidil se.

Vydáváme se na cestu domů. Chtěla bych děti pochválit. Byly hodné. Lidé se nejvíce poznají v krizových situacích. Za celou cestu jsem neslyšela nikoho naříkat, že je mokro, že už nemůže, že ho bolí nohy atd. Doufám, že děti zase se mnou zase někam pojedou. Jsem s nimi šťastná. Díky. A díky všem, kteří měli na pouti nějaký podíl. A především Bohu díky.

Ludmila Tröstlová, vikariátní zástupce vikariátu Č. Budějovice-venkov

Foto: Iveta Holá

POŠTOVNÍ SCHRÁNKA

Jihočeské kostelíky

Téměř neustále slyšíme, čteme, či bavíme se o poutních cestách, kam směřovaly naše kroky. Netřeba je vyjmenovávat, jsou to místa někdy i značně vzdálená. Vždyť za uplynulých dvacet let se pro nás staly samozřejmostí cesty do Říma, Izraele, Fatimy, Medžugorje a mnoha dalších míst. Snad by bylo dobře připomenout si, zda nezapomínáme vedle těch častěji navštěvovaných, jako jsou na jihu Čech Římov, Lomec či Klokoť, právě na ty naše nejbližší kostelíky. Navštívme je.

BESEDNICE

Obec s necelou tisícovkou obyvatel pod Slepíci horami se statutem „městys“ (od roku 1910). Její vznik zasahuje do 14. století, v minulosti známá těžbou a zpracováním žuly a těžbou cihlářské hlíny.

Farní obec je dnes součástí vikariátu Český Krumlov, původní zmínka obce je z roku 1396, kdy byla darována kostelu sv. Víta v Č. Krumlově. Matriky vedeny od roku 1786, původní filiální kostel farnosti Soběnov, zasvěcený sv. Prokopu, pochází z roku 1738 a byl přestavěn v letech 1742-45 a 1875. Od roku 1857 jako samostatná farnost.

Nedělní bohoslužba (8. 5.) byla pro místní farní obec osadním svátkem. A protože byla první neděle velikonoční, byl v průběhu mše svaté vykonán i křest malého občánka. Je skutečně milým zjištěním, že se tento vstup do církevního společenství uskutečňuje v průběhu slavení eucharistie. Jak jsme se mohli přesvědčit, nemají to naši kněží, kterých se stále větší nedostatek, nikterak lehký. Hned zase spěchá do vedlejší farnosti (Soběnov) a při zpáteční cestě vykoná svátostné požehnání, když bez jeho přítomnosti proběhne májová a výstav Nejsvětější svátosti.

V převážné většině pohraničních obcí jsou kolem kostela místní hřbitovy – a nutno podotknout – pečlivě upravené. Na tom besednickém nacházíme i památník na událost z roku 1923 – neštěstí zříceného domu v Praze na Poříčí, kde zemřelo jedenáct místních dělníků.

KÁJOV

Obec leží jihozápadně od Českého Krumlova, s přínáležejícími osmi osadami čítá asi 1500 obyvatel. Nutno připomenout její bohatou a velmi starou historii, když roku 1263 byla darována králem Přemyslem Otakarem II. zlatokorunskému klášteru. Již v době předkřesťanské zde bylo kultovní místo. Podle legendy v 10. století svatý Wolfgang, tehdejší biskup v Řezně, na své misijní cestě zde nechal vedle zázračného pramene postavit první dřevěný kostelík ke cti Matky Boží. Na jeho místě dnes stojí kaple „Smrti Panny Marie“.

Farní obec je dnes součástí vikariátu Český Krumlov, kostel Nanebevzetí Panny Marie, goticky založený ve 14. století, je prvně zmiňován roku 1346. Později byl přestavěn pozdně goticky v letech 1471-85. Během husitských válek dvakrát vyhořel. V letech 1665 a 1697 byla rozšířena zákristie a spojena s kostelíkem Smrti Panny Marie. K pozdějším opravám došlo v letech 1769 a 1889.

Každého návštěvníka hned upoutá pohled na vysoký barokní oltář, na němž uprostřed trůnu sedí Madona s Božím synem v náručí. Je vyrobena z lipového dřeva a pochází z doby kolem roku 1450.

Zákaz poutí (zrušení kláštera ve Zlaté Koruně Josefem II. v roce 1785) byl pro Kájov tragédií. Rovněž tak provedená rekvizice v letech 1793 a 1809. Později převzali duchovní správu diecézní kněží. V roce 1930 sem českobudějovický biskup povolal řád Oblátů neposkvrněné Panny Marie. Po vysídlení Němců zde zůstal jen jeden český kněz, později při represích proti církvi byl přeložen. Duchovní sprá-

va v době socialismu byla velmi komplikovaná a kostel postupně chátral. Po roce 1990 se přihlásili původní obyvatelé a věnovali hlavní část nákladu na celkovou opravu, částí se podílel český stát. Nyní se o kostel starají milosrdné sestry řádu Svatého Vincenta z Paula z Mnichova a spolupracují s místní náboženskou obcí.

Letošní „Květnová májová pout“ k Panně Marii (sobota 21. 5.) zde byla zároveň zahájením „Oslavy 200 let narození sv. Jana Nepomuka Neumanna“. Správce farnosti, vikář P. Václav Pícha, přivítal početně zastoupenou farní rodinu, poutníky, spolubratry-kněze P. Zálehu (Světlík) a P. Pešata. Jako hlavního celebranta pak P. Stanislava Příbyla, CSsR, generálního vikáře litoměřické diecéze, kterého mnozí známe z mnohaletého působení na Svaté Hoře u Příbrami. Ten ve své promluvě tlumočil pozdrav nynějšího litoměřického biskupa, dřívějšího generálního vikáře českobudějovické diecéze, který sem také rád jezdil. Stejně jako Jan N. Neumann, který se zde loučil před odjezdem do Ameriky, kde se později stal filadelfským biskupem a při následné cestě do Čech sem znovu zavítal. Připomněl složitost doby třetího pražského arcibiskupa Jana z Jenštejna, dobu dvou a později tří papežů, ale také dobu, kdy bylo tolik kněží, že dalším bylo vysvěcení odepřeno – právě proto Jan N. Neumann z vlasti odcházel... Vydal se na svou pout', pout' misijní do tehdy velice nebezpečné krajiny. I my jsme sem připutovali na pout', nikoliv na výlet, tak buďme si toho vědomi a nesme si do svých domovů pomoc Matky Boží...

Na závěr koncelebrované mše svaté zazněly litanie k úctě Panny Marie a byla individuální možnost uctění ostatku sv. J. N. Neumanna.

SVATÝ JAN nad Malší

Obec s uváděnými 534 obyvateli včetně přidružených částí je v novodobé historii poměrně známým místem. Získala titul „Vesnice roku 1997“, v roce 2000 při návštěvě prezidenta republiky Václava Havla byla zasazena pamětní lípa. V celostátním kole „Vesnice roku 2002“ pak získala „Zelenou stuhu“ za první místo.

Pokračování na 16. straně.

POŠTOVNÍ SCHRÁNKA

Pokračování z 15. strany.

Historicky je lokálie datována rokem 1786, vznik farnosti roku 1856, matriky od r. 1786. Kostel z roku 1732 a pozdější přístavbou věže je zasvěcený sv. Janu Nepomuckému. Legenda uvádí, že velešínský pan farář tehdy viděl nad Ločenickou horou svítit pět hvězd. Tento úkaz si vysvětlil jako zjevení sv. Jana Nepomuckého a nechal zde postavit kapli s jeho obrazem, která se brzy pro hojné návštěvy stala známým poutním místem. V roce 1777 byla zahájena sbírka na stavbu kostela, ten byl s ambity dokončen v roce 1786, v dalších letech pak byla postavena škola a fara.

Před kostelem jsou zasazeny památné lípy „Libuše“ a „Masaryk“ z roku 1919. Za zmínku stojí manévry v roce 1895, které řídil sám císař František Josef I.

Letošní poutní slavnost, na kterou se tradičně těší celé široké okolí, se uskutečnila v neděli 22. 5. a byla doprovázena mnoha světskými radovánkami. Pozvání od správce farnosti P. Mgr. M. Bětuňáka (Velešín) ke slavení eucharistie přijal P. Zdislav Pešat, který v diecézi působí jako výpomocný duchovní. Jeho vstupní promluva od oltáře byla netradičním zážitkem. Vyzval totiž přítomné k vypnutí mobilních telefonů, a všechny ty, kteří stáli ve dveřích nebo na schodišti, aby přišli blíže k oltáři. Navodil tak atmosféru, která byla opravdu srdečně poutová. Improvizací v promluvě pak vyzval místního akolytu, aby zopakoval slova, která říkal dětem při výuce náboženství. Nic nemohlo být lepším, než všem dospělým připomenout, co je to poutní cesta a čím má být doprovázena. Ano, pout' – to je cesta k Bohu. Také sv. Jan Nepomucký šel k Bohu a neměl to vůbec lehké. Tehdejší doba se světskou mocí krále Václava, ve které se musel bránit nátlaku až za cenu vlastního života... Každá pout' v minulosti byla doprovázena poskytnutím pomoci pro ty, kteří putovali značně namáhavou cestou. Dostávalo

se jim občerstvení, aby se posílili... Dnes však vidíme něco jiného, putuje se za jídlem, za stánky přeplněnými zbožím... My jsme však přišli k oltáři, aby se nám dostalo občerstvení duchovního. Přijmeme to s otevřeným srdcem, pokojnou myslí...

A na závěr byly nabídnuty i ty farní oplatky. Podíváme-li se do místního letáčku „Zpravodajik“ musí nás překvapit rozmanitost zde konaných akcí. I dnes byla otevřena Galerie na faře, podáváno občerstvení, uspořádána panelová výstava „Necháme to tak“ (postupná obnova zničených sakrálních památek)... Tak zase někdy nashledanou.

František Růžička, Č. Budějovice

5. června 2011

oslavil krásných 80 let
náš varhaník pan Václav Vlk.

K tomuto jubileu mu přejeme
a vyprošujeme hodně zdraví
a Boží požehnání a děkujeme mu
za dlouholetou obětavou varhanickou
službu.

Farníci z Božejova a Libkovic Vody

NAKLADATELSTVÍ A KNIHKUPECTVÍ PAULÍNKY

Jungmannovo nám. 18, 110 00 Praha 1

Tel./fax: 224 818 757

On-line knihkupectví: www.paulinky.cz
objednavky@paulinky.cz

Velký diář na rok 2012

Od června do srpna si ho lze na webu www.paulinky.cz předběžně objednat a tak kromě slevy 15% k němu získat i knižní bonus z edice Řeč duše.

Formát A5

v pevné vazbě

s obálkou modré či zelené barvy se zlatou
ražbou, 408 stran, cca 200 Kč

Kapesní diář na rok 2012

Kapesní diář s občanským i liturgickým kalendářem. Dále je tu možné najít liturgická čtení na jednotlivé dny v roce, příslušné liturgické barvy, odkaz na modlitbu breviáře a responzoria žalmů. Tentokrát s úryvky z promluv Josepha Ratzingera.

2 verze: klasická (v deskách barvy bordó nebo v zelených deskách), ve druhé verzi ponechán větší prostor na poznámky (desky v barvě modré).

*Měkká vazba s plastovými deskami,
144 stran, 80 Kč*

G. Amorth – R. Zanini

Mocnější než zlo

*Jak rozpoznávat a přemáhat zlého ducha
a vyhýbat se mu*

„Život je neustálé zápění se zlem a ten, kdo chce zápasit, musí svého nepřítele znát. Když chceme přemoci nepřítele, jehož základní zbraň je klam a podvod, pak plnost poznání znamená polovinu úspěchu. Plným vítězstvím je láska, k níž člověk dospívá prostřednictvím modlitby,“ říká v rozhovoru s italským novinářem Zaninim jeden z nejznámějších exorcistů.

Brož., 310 stran, 290 Kč

K ČETBĚ A STUDIU DOPORUČUJEME

Balík Jan - Jan Pavel II. v dialogu s mladými
Analýza pastorace mládeže, jak ji praktikoval a do života církve uváděl během svého pontifikátu Jan Pavel II. Vychází z pochopení osobnosti papeže a jeho přístupu k mladým lidem. *Paulínky, váz., 159 s., 180 Kč*

Dawkins Richard - Největší show pod Sluncem

Kniha známého britského biologa a popularizátora vědy ukáže fungování evoluce z mnoha pohledů, od paleontologického záznamu přes molekulární genetiku a vývoj embrya až po domestikaci zvířat či jak se historie života promítla do geografického rozšíření současných druhů. *Dokořán, váz., 407 s., 499 Kč*

de Wohl Louis - Dobývat nebe

Vyprávěním slavného romanopisce před námi ožívá Kateřina ze Sieny, jedna z nejpозoruhodnějších žen dějin církve. Spisy a dopisy, které diktovala, vynikají úžasnou duchovní vroucností, hloubkou a duchovní autoritou, jakou známe jenom z děl mystiků. *Karmelitánské nakl., váz., 311 s., 290 Kč*

Isaacson Rupert - Léčba koněm

Skutečný příběh autora, jemuž se v americkém Texasu narodil syn Rowan-autista. Rodina zjistí, že na něj příznivě působí jízda na koni a domorodí léčitelé. Proto se rozhodne podniknout cestu do míst, kde se odpradáвна stýkají koně a šamanismus - do Mongolska. *Portál, váz., 349 s., 495 Kč*

Langford Joseph - Skrytý oheň

Autor se zaměřuje na duchovní zkušenost, kterou Matka Tereza prožila 10. září 1946 v Indii. Vnitřním zrakem viděla Ježíše na kříži a jeho slovo „Žízním“ zasáhlo její srdce natolik, že ovlivnilo směr jejího dalšího života. *Karmelitánské nakl., váz., 254 s., 289 Kč*

Martin Eduard - Babičky a andělé

Knížka je nenásilnou meditací ve formě „encyklopedie dětských otázek“ a odpovědí babičky. Čtenáři v ní najdou odpovědi na ožehavé otázky, jaké děti mohou klást. *Karmelitánské nakl., brož., 168 s., 149 Kč*

Nověna k blahoslavenému Janu Pavlu II.

Nověna inspirovaná úryvky z listů a promluv papeže Jana Pavla II. Každý den na jeho promluvu žádáme o nezbytné dary pro křesťanský život. Doprovázeno barevnými fotografiemi. *Paulínky, brož., 23 s., 30 Kč*

Nověna k sv. Zdislavě - patronce rodin

Nověna byla připravena v roce 100. výročí beatifikace paní Zdislavy a svým obsahem se soustřeďuje na manželský a rodinný život. Smyslem nověny je přispět k tomu, aby toto povolání bylo i v naší době jistou cestou ke svatosti. *Krystal, brož., 30 s., 45 Kč*

Novotný Jiří - Duchovní síla žalmů

Text na způsob aforistických poznámek k duchovnímu výkladu žalmů chce cílit přímo do středu problému: vybičnout ke statečné důvěře v působení Božího slova, které po celá staletí v žalmech koná veliké divy. *Refugium, brož., 47 s., 39 Kč*

PERSONALIA

UKONČENÍ KNĚŽSKÉ SLUŽBY V DIECÉZI

P. Mgr. Jozef Atanáš Leškovský, OPraem., je na žádost svých řeholních představených od 1. 7. 2011 odvolán z úřadu administrátora v Opařanech a excurrendo administrátora v Ratajích u Bechyně a Stádlci z českobudějovické diecéze.

Upřímně mu děkujeme za téměř celých devět let kněžské služby v naší diecézi.

USTANOVENÍ

P. Mgr. Ivo Prokop je k 1. 7. 2011 odvolán z úřadu administrátora ve Starém Rožmitálu a excurrendo administrátora v Bohutíně a Hvožďanech, vikariát Písek, a ustanoven administrátorem v Borovanech a excurrendo administrátorem v Jílovicích a Mladošovicích, vikariát České Budějovice-venkov.

P. Mgr. Petr Plášil je k 1. 7. 2011 odvolán z úřadu administrátora v Borovanech, excurrendo administrátora v Jílovicích a Mladošovicích, vikariát Č. Budějovice-venkov, a z úřadu vikariálního sekretáře vikariátu Č. Budějovice-venkov, a ustanoven administrátorem v Táboře, excurrendo administrátorem v Sezimově Ústí, Plané nad Lužnicí, Choustníku a Malšvicích, vše vikariát Tábor.

P. Ing. Mgr. Jan Kuník je k 1. 7. 2011 odvolán z úřadu administrátora v Chotovinách, excurrendo administrátora v Borotíně u Táboře, Miličíně, Neustupově, Hošticích (u Táboře) a Střezimíři a výpomocného duchovního v Táboře a Sezimově Ústí a vikariálního sekretáře tábořského vikariátu a ustanoven administrátorem ve Starém Rožmitálu a excurrendo administrátorem v Bohutíně a Hvožďanech, vikariát Písek.

P. Vladimír Koranda je k 1. 7. 2011 odvolán z úřadu administrátora v Plané nad Lužnicí a excurrendo administrátora v Hlavatcích, Choustníku a Janově u Soběslavi, a ustanoven administrátorem v Chotovinách a excurrendo administrátorem v Borotíně u Táboře, Miličíně, Neustupově, Hošticích u Táboře a Střezimíři, vše vikariát Tábor.

P. Mgr. Ivo Valášek, administrátor v Soběslavi, je k 1. 7. 2011 ustanoven excurrendo administrátorem v Janově u Soběslavi, vikariát Tábor. Všechna ostatní dosavadní ustanovení zůstávají v platnosti.

P. Zdeněk Metod Kozubík, OPraem., administrátor v Bechyni, je k 1. 7. 2011 odvolán z úřadu excurrendo administrátora v Malšvicích a ustanoven excurrendo administrátorem v Hlavatcích, Opařanech, Ratajích u Bechyně a Stádlci, vše vikariát Tábor. Všechna ostatní ustanovení zůstávají v platnosti.

P. Jan Löffelmann, JC. D., je k 1. 7. 2011 odvolán z úřadu administrátora v Sušici, excurrendo administrátora v Dlouhé Vsi, Kolinci a Mlázovech a administrátora in spiritualibus ve farnostech Kašperské Hory, Dobrá Voda u Sušice, Hartmanice, Hůrka, Mouřenec, Prášily, Rejstejn a Srní, vše vikariát Sušicko-Nepomucký, a ustanoven administrátorem ve Strakoncích, excurrendo administrátorem ve Strakoncích-Podsrpu, Jiníně a Štěkní, vše vikariát Strakonice, a okrskovým vikářem Strakonického vikariátu.

P. Mag. theol. Stanislav Brožka, je k 1. 7. 2011 odvolán z úřadu administrátora ve Strakoncích a excurrendo administrátora ve Strakoncích-Podsrpu, Jiníně a Štěkní, vše vikariát Strakonice, a ustanoven farním vikářem v Táboře a ve farnostech z Táboře excurrendo spravovaných, vikariát Tábor.

P. Václav Hes je k 1. 7. 2011 odvolán z úřadu faryře v Táboře, excurrendo administrátora v Sezimově Ústí a okrskového vikáře Tábořského vikariátu, a ustanoven administrátorem v Sušici, excurrendo administrátorem v Dlouhé Vsi, Kolinci a Mlázovech a administrátorem in spiritualibus ve farnostech Kašperské Hory, Dobrá Voda u Sušice, Hartmanice, Hůrka, Mouřenec, Prášily, Rejstejn a Srní, vše vikariát Sušicko-Nepomucký.

P. ThDr. Vlastimil Kročil, Ph. D., administrátor ve Veselí nad Lužnicí, je k 1. 7. 2011 ustanoven okrskovým vikářem Tábořského vikariátu. Všechna dosavadní ustanovení zůstávají v platnosti.

P. Dr. Zdeněk Mareš, ThDr., okrskový vikář vikariátu Č. Budějovice-město, je k 1. 7. 2011 odvolán z úřadu excurrendo administrátora v Dobré Vodě u Č. Budějovic a ustanoven administrátorem in spiritualibus v této farnosti.

Ing. Mgr. Václav Boháč, trvalý jáhen pražské arcidiecéze, je se souhlasem pražského arcibiskupa k 1. 7. 2011 ustanoven administrátorem in materialibus ve farnosti Dobrá Voda u Č. Budějovic, vikariát Č. Budějovice-město.

Ing. Karel Faber, trvalý jáhen, je k 1. 7. 2011 odvolán z ustanovení k jáhenské službě ve farnostech Dobrá Voda u Č. Budějovic, vikariát Č. Budějovice-město, Libnič a Rudolfov, vikariát Č. Budějovice-venkov. Ustanovení administrátorem in materialibus v Pištěně zůstává v platnosti.

ÚMRTÍ

P. Václav Klíma, bývalý dlouholetý duchovní správce v Bílé Hůrce, zemřel 1. 6. 2011 v Kněžském domově v Č. Budějovicích-Suchém Vrbném ve věku nedožitých 92 let. Po zádušní mši sv. a obřadech posledního rozloučení v kostele sv. Štěpána na Bílé Hůrce 8. 6. 2011 byl převezen do Českých Budějovic, kde byl pohřben do rodinného hrobu na hřbitově u sv. Otýlie. *R. I. P.*

VÝROČÍ KNĚŽSKÉHO SVĚCENÍ

P. Karel Rendl, Chvalšiny, oslaví 24. 6. 2011 padesáté páté výročí kněžského svěcení.

P. František Laňka, Chraštice, oslaví 25. 6. 2011 padesáté výročí kněžského svěcení.

P. Karel Vrba, okrskový vikář píseckého vikariátu, oslaví 27. 6. 2011 čtyřicáté výročí kněžského svěcení.

P. Václav Habart, kanovník katedrální kapituly, probošt a okrskový vikář jindřichohradeckého vikariátu, oslaví 26. 6. 2011 třicáté páté výročí kněžského svěcení.

P. Zdeněk Prokeš, Vyšší Brod, oslaví 28. 6. 2011 třicáté výročí kněžského svěcení.

P. Mgr. Edward Emil Maka, Počátky, oslaví 21. 6. 2011 dvacáté páté výročí kněžského svěcení. *Všem jubilantům upřímně blahopřejeme.*

-acebb-

Radio Proglas

vysílá na území jižních Čech na frekvencích 88,7 FM v Táboře, 89,5 FM v Písku, 92,3 FM v Českých Budějovicích a 107,5 FM z Nových Hradů. Podrobný týdenní program najdete v Katolickém týdeníku nebo na internetové stránce www.proglas.cz. Máte-li zájem o podrobný rozpis vysílacího schématu, můžete o něj požádat na adrese redakce@proglas.cz.

K místům a farnostem, z nichž Radio Proglas pravidelně přenáší **bohoslužby**, patří také České Budějovice, konkrétně salesiánská farnost sv. Vojtěcha v městské části Čtyři Dvory. Mše svaté jsou z tohoto kostela přenášeny každý pátek v 18 hodin, s výjimkou prvního pátku v měsíci. (V době letních prázdnin se bohoslužby nepřenašejí).

* Vždy v úterý v 16.00 pamatujeme na naše nejmenší posluchače, kterým je určen pořad **Barvínek**. 14. 6. přiblížíme osobnost Jana Nepomuka Neumanna – českého misionáře Ameriky. 21. 6. potěšíme soutěživé děti Telefonickým riskováním a 28. 6. se dostane na červnový magazín Barvínu.

* **Magazín** zpestřuje středeční rána od 9.30. 15. 6. vás seznámíme s neziskovou organizací SIRIRI, která působí ve Středoafričské republice a pomáhá rozvíjet její hospodářství tím, že podporuje místní školství, zdravotnictví a zemědělství. Spolupracuje s misí bosých karmelitánů, jež zde existuje již 40 let, a proto má dobrý přehled o tom, kde je pomoc nejpotřebnější.

* V pátek, v pravidelném čase od 16 hod., vysíláme pořad **Všimli jsme si**. 8. 7. přineseme rozhovor s P. Janem Peňázem a P. Markem Dundou o srpnové pouti na moravský Velehrad. S organizátory akce pohovoří redaktorka Marie Blažková.

* Každý pátek v 16.55 Vás informujeme o dění ve světě vážné hudby v rámci týdeníku **Oktáva**. 17. 6. prozradíme, co nabízí nové CD Graffova kvarteta. 1. 7. věnujeme pozornost Klášterním hudebním slavnostem Šumperk 2011. a 8. 7. se zaměříme na Letní školu staré hudby Prachatice 2011.

* V sobotu 18. 6. v 17 hod. nabídneme reportáž z odborné konference s názvem „**Jeho život byl ustavičným pochodem**“, která se v měsíci květnu konala v jihočeské metropoli u příležitosti výročí 200 let od narození sv. Jana Nepomuka Neumanna.

* K prohlídce **arcibiskupského paláce v Olomouci** vás v úterý 21. 6. ve 22 hod. pozve redaktor Marek Chvátal.

* Ve čtvrtek 23. 6. ve 22 hod. bude pražská redaktorka Kateřina Štěpánková pokračovat v představování **teologických fakult Univerzity Karlovy**. „**Anděl z Dachau - P. Engelmar Hubert Unzeitig**“ – tak zní titul pořadu z jihočeského studia Jan Neumann, který zachytíte ve čtvrtek 30. 6. ve 22 hod. Na dané téma pohovoří uznávaný církevní historik, profesor Martin Weiss.

* Spolu s Petrem Opletalem, vedoucím psychoterapeutické komunity Pastor Bonus

v Podlesí na Bruntálsku, se ve čtvrtek 7. 7. ve 22 hod. ohlédneme za uplynulými patnácti lety. **Komunita Pastor Bonus**, čili „Dobrý Pastýř“, se zabývá léčebnou činností pro drogově závislé. Její vedoucí zhodnotí současný stav a prozradí, jaké jsou plány pro příští roky.

* Ve čtvrtek 14. 7. ve 22 hod. zachytíte reportáž redaktorky Jany Beránkové z **poutního místa Levý Hradec**. Průvodcem po historii kostela sv. Klimenta, který na Levém Hradci založil první český křesťanský kníže Bořivoj, bude místní farář P. Petr Bubeníček.

* Jaké jsou základní **předpoklady pro trvalý partnerský vztah**? Na to se pokusí odpovědět P. Petr Piler, SDB, v pořadu, jehož autorem je jihočeský redaktor Petr Pospíšil. Nepochybně mnoho zajímavého se dozvíte v sobotu 16. 7. v 17 hod. -kb-

Zveme všechny,
kteří se chtějí modlit za své děti
a za všechny děti, které to potřebují,
za naše rodiny a farnosti

k účasti na

„Modlitebním triduu Modliteb matek“,

ve kterém se spojujeme
s matkami z celého světa.

- v pátek 24. 6. v 15.45 hod.
v Emauzích - odprošujeme Pána
za své hříchy.

Po mši sv. následuje
krátká adorace v kostele.

- v sobotu 25. 6. v 15.45 hod.
v Emauzích – modlíme se za ty,
kteří ubližují nám a našim dětem.

Po mši sv. následuje
krátká adorace v kostele.

- v neděli 26. 6. v 15 hod.
v kostele Nanebevzetí Panny Marie
na Klokotech.

*Budeme chválit Pána
a děkovat mu za vše, co udělal
v životě našem i v životě našich dětí.*

DUCHOVNÍ CVIČENÍ
s P. Bernardem Slabochem
a se sestrami boromejkami

**Hledám svoji životní cestu.
Mám šanci ji nalézt?**

28. srpna - 3. září 2011

na Maria Hilf ve Zlatých Horách

S sebou: spacák, Bibli,
breviář (kdo má),

Cena: dobrovolná

Kontaktní osoba:
S.M. Vincenta Kořínková
vincenta@boromejky.cz
mob. 723 477 525,
Palkovická 524
738 01 Frýdek-Místek
www.boromejky.cz

PŘIHLÁŠKA:

poštou nebo e-mailem,
předběžně i telefonicky.

Uvedte jméno, školu
nebo zaměstnání, adresu, e-mail,
telefon, datum a místo narození.

DUCHOVNÍ CVIČENÍ
s P. Prokopem Brožem
a s boromejkami

9.-15. července 2011

na Hutisku-Solanci v Beskydech
určeno pro dívky od 18 do 30 let

S sebou: spacák, Bibli,
breviář (kdo má),

Cena: dobrovolná

Kontaktní osoba:
S.M. Vincenta Kořínková
vincenta@boromejky.cz
mob. 723 477 525,
Palkovická 524
738 01 Frýdek-Místek
www.boromejky.cz

PŘIHLÁŠKA:

poštou nebo e-mailem,
předběžně i telefonicky.

Uvedte jméno, školu
nebo zaměstnání, adresu, e-mail,
telefon, datum a místo narození.

Poutě, poutě, poutě...

Přichází léto a s ním doba poutí. Poutě ke svatému Antonínu, svatým Petru a Pavlu, svatému Tomáši, svatému Prokopu, pout' na Velehrad na svátek svatých Cyrila a Metoděje, ke svatému Jakubovi, ke svatým Jáchymovi a Anně, svatému Vavřinci ... Kdo to má všechno stihnout? Jistě, nemůžeme se zúčastnit všech poutních slavností, přestože jsou tak nádherné, dojmavé a ducha povznášející. Vždyť mnoho z nich připadá na stejný den a absolvovat je všechny tedy ani technicky nelze, i kdyby duch byl ochotný, tělo je opravdu neschopné stihnout úplně všechno ... Každý z nás si tedy musí vybrat. Bezpochyby se zúčastníme poutě ve své farnosti, protože je to svátek našeho domova. Známe také lidi, kteří rádi putují ve svátek svého křestního patrona na místo jemu zasvěcené. Jsou však výročí, která bychom neměli opomenout, i když se týkají pouze naší osoby. Jedním z nich je výročí křtu každého z nás. Letošní rok je v církvi rokem svátosti křtu. „*Nic by nám neprospělo, že jsme se narodili, kdybychom nebyli spaseni...*“ tato slova mnozí z nás slyšeli při velikonoční vigílii. Spasil nás Boží syn, Ježíš Kristus a k němu jsme byli připojeni svátostí křtu. Jsme tedy už spaseni a k naplnění spásy už nám zbývá jenom maličkost – vědomě tuto skutečnost prožívat a tím svědčit o Kristu ve svém životě. K tomu, aby si každý z nás uvědomil svůj křest, lze použít návodu, který mi dala jedna má známá: ve výroční den svého křtu si udělá soukromou pout' do kostela, kde byla pokřtěna. Přijme svátost smíření a zúčastní se tam mše svaté, kterou nechá sloužit za svou kmotru a své rodiče. Ten den se také také pomodlí růženec za kněze, který ji křtil. Vyprávěla mi, jaké velké dojetí cítí při vzpomínce na všechny ty drahé, dávno zemřelé lidi, kteří pro ni, malé dítě, chtěli to nejlepší a proto ji přinesli do kostela ke křtu. Cítí vůči nim opravdovou vděčnost a uvědomuje si, že křest je to nejcennější, co v životě dostala.

Tak to také určitě vnímal světec naší diecéze Jan Nepomuk Neumann. I na něho bychom měli letos na svých cestách pamatovat, obzvláště proto, že letos má dvousté výročí narození, které oslavíme 18. června celonárodní poutí v jeho rodném městě Prachaticích. Bylo by škoda, kdyby-

chom z pouhé pohodlnosti propásli tak krásnou příležitost připomenout si s celou církví jeho statečnost a vytrvalost v dobrém, díky které dosáhl svatosti tak daleko od svého domova. Odjel z vlasti, aby v dálce za oceánem podal velké svědectví o naší malé zemi uprostřed Evropy. My to máme do jeho rodného města tak blízko. Snad nás nezadrží naše duchovní „malost“ maskovaná mnohdy povýšenými výmluvami ve stylu: „nemám rád(a) tyhle masové akce, jsou málo duchovní, já se raději ušeberu doma o samotě a poutě se stejně zúčastním díky televiznímu přenosu. Však tam bude lidí dost.“ Ano, lidí bude skutečně dost, ale ty tam budeš chybět, bez tebe nebude církev celá. Televizní přenos je určený pro nemocné a nemohoucí, kteří se opravdu osobně zúčastnit nemohou, přestože by si to často vroucně přáli. Televize je schopná předat pouze zprávu o události, nikoliv její atmosféru. Atmosféru můžeme zažít pouze osobně, na místě. Nedá se přenést, nedá se koupit, ale je vykoupěna nepohodlnými cestami, strkanicemi v davu, momentálními obtížemi. Ale copak křesťané neznají sebezápor? Copak už jsme zapomněli, že právě díky sebezáporu nám Bůh často posílá veliké duchovní milosti? Nevěřím tomu, že by většina z nás vyměnila zlato za slámu. „Zlato“ osobní účasti na té veliké a krásné slavnosti za „slámu“ pohodlí televizního křesla. Jistě, na účast na pouti padne celý den, celá sobota. Mnozí z nás mají spoustu práce doma, na zahradě, na polích... I v tom se ale projevuje naše víra. Věříme, že Bůh nás nenechá „na holičkách“, že odejdeme-li kvůli němu od rozdělané práce, On sám nám ji požehná a dovolí, abychom ji zdárně dokončili. „*Když nestaví dům Hospodin, marně se namáhají, kdo ho stavějí*“, říká žalmista. Na Bohu nemůžeme ušetřit čas, vždyť On sám je jeho pánem ... A že možná zažijeme ústrky v tlačenici? Copak Kristus Pán počítal kolikrát do něj strčili, když ho vedli na Golgotu? A co ostatní nepohodlí, horko nebo dešť, hlad, a možná i žízeň? „*Široká je cesta, která vede do záhuby a mnozí se po ní ubírají, úzká je cesta která vede k životu a málokdo ji nalézá*“ (Mt 7,13-14.) Jan Nepomuk Neumann ji našel. Kéž ji naleznou i každý z nás. BAJ

Program hlavního dne oslav

Prachatice

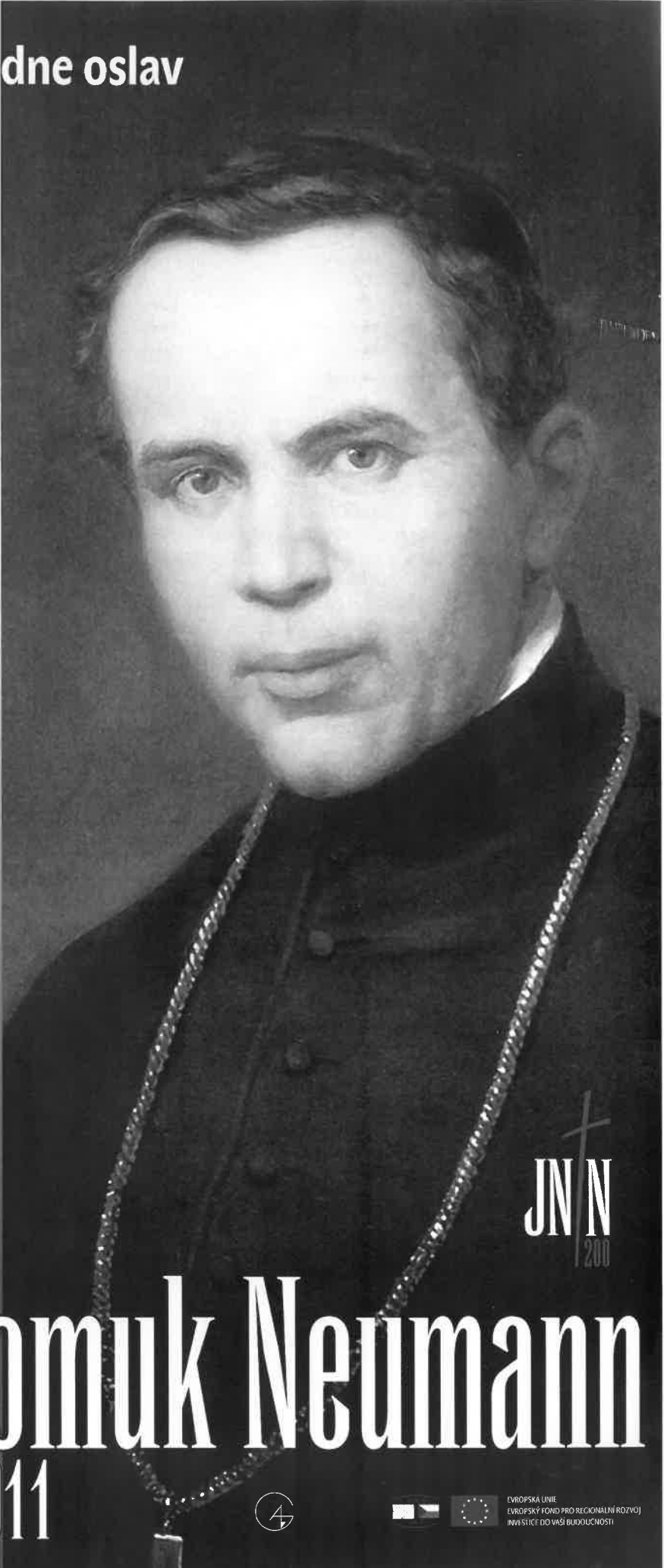
sobota 18. června 2011

- 9.00 hod. **Průvod poutníků**
na Velké náměstí
- 9.30 hod. **Kantáta ke cti sv. Jana**
Velké náměstí
- 10.00 hod. **Slavení eucharistie za účasti**
papežského legáta
filadelfského arcibiskupa
kardinála Justina Rigaliho
Velké náměstí
- 12.30 hod. **Kulturní program**
Velké náměstí
- 14.30 hod. **Poutní kázání**
kostel sv. Jakuba
- 15.00 hod. **Požehnání**
kostel sv. Jakuba

Součástí velké pouti je také program
pro děti, mládež a rodiny:

- 13.00 hod. **Divadlo „Já to jsem“**
pohádka „Pinocchio“
Parkán
- 14.00 hod. **Hry, soutěže, vyprávění**
Parkán a park Hospice
Hudební doprovod
Parkán
- 16.00 hod. **Požehnání dětem**
Parkán
- 16.15 hod. **Pohádka „Dlouhý, Široký**
a Bystrozraký“
Parkán

Po celou dobu pouti
možnost návštěvy Městského muzea,
rodného domu a věže kostela sv. Jakuba.

Jan Nepomuk Neumann
1811-2011

JN N
200

EVROPSKÁ UNIE
EVROPSKÝ FOND PRO REGIONÁLNÍ ROZVOJ
INVESTICE DO VAŠÍ BUDOUCNOSTI